

รายงานการวิจัยเรื่อง

การใช้พื้นที่ดินสาธารณะจังหวัดพิษณุโลก ตำบลวังพิกูล

Public Land Used of Phitsanulok, Tumbol Wangpikul

รศ.ดร.อุไรวรรณ	วิจารณ์กุล
นายอดิเรก	พันธ์เขียว
นายรัฐเขต	ส้มไทย
นางสาวธนาอนุช	แสวงผล
นางสาวอรทัย	นันทแสง
นางสาวอุไรพร	จินต้วง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

พ.ศ. 2550

คำนำ

รายงานการวิจัยการใช้พื้นที่ดินสาธารณะจังหวัดพิษณุโลก โดยเน้นการศึกษาพื้นที่ดินสาธารณะใน ตำบลวังพิถุลเป็นการศึกษาสภาพการเข้าใช้พื้นที่สาธารณะของตำบลวังพิถุล ซึ่งคณะนักวิจัยได้ทำการสำรวจและสัมภาษณ์กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลและผู้เข้าใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์ งานวิจัยนี้จึงเป็นการรายงานผลการสำรวจในช่วงปีพุทธศักราช 2549 ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณอำนาจ น่วมเจริญ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลงด้วยดี

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การศึกษาการใช้พื้นที่ดินสาธารณะจังหวัดพิษณุโลก ตำบลวังพิถูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณขอบเขต ลักษณะประเภท และรูปแบบการเข้าใช้ประโยชน์ของพื้นที่ดินสาธารณะของจังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษารายละเอียดในตำบลวังพิถูล วิธีการศึกษาเริ่มด้วยการศึกษาบริบทของพื้นที่สาธารณะในตำบลจากเอกสาร ประกาศ พระราชบัญญัติทางหลวง พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินศึกษาขนาดและขอบเขตจากการสำรวจพื้นที่ และศึกษาจากแผนที่ต่างๆ ทำการศึกษาขอบเขตของพื้นที่สาธารณประโยชน์ โดยใช้เครื่องจีพีเอสวัดพิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ และศึกษารูปแบบการใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์จากการการสัมภาษณ์ สำรวจและถ่ายภาพตามสภาพจริง

ผลการศึกษาพบว่า ในพื้นที่ตำบลวังพิถูลมีพื้นที่สาธารณประโยชน์รวมทั้งสิ้น 12 แปลง คิดเป็นพื้นที่ 1,167 ไร่ 21 งาน 637.2 ตารางวา คิดเป็น 2.3 % ของพื้นที่รวมทั้งตำบล พื้นที่สาธารณะประโยชน์ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นบึง คลอง ซึ่งยังคงอยู่ในสภาพเดิม 65.5 % ของพื้นที่สาธารณะทั้งหมด พื้นที่ที่มีการเข้าใช้ประโยชน์มีจำนวนทั้งหมด 404 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา หน่วยงานทางราชการเข้าใช้พื้นที่ โดยปรับพื้นที่ให้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียของเทศบาลนครพิษณุโลก ใช้สร้างสนามกีฬาและโรงเรียน ใช้เป็นที่ตั้งที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน ส่วนพื้นที่ที่ประชาชนเข้าใช้ มี 1 บริเวณ คือ พื้นที่สาธารณประโยชน์ที่ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 บ้านวังประคู้ มีพื้นที่ทั้งหมด 25 ไร่ 3 งาน 15 ตารางวา รูปแบบการเข้าใช้ประโยชน์คือทำเป็นแปลงสาธิตเกษตร โดยชาวบ้านช่วยกันทำนาและนำรายได้มาพัฒนาหมู่บ้าน

ABSTRACT

The objectives of the study on public land used of Tumbol Wangpikul, Phitsanulok were to study the amount, the border and the type of occupied public lands in Tumbol Wangpikul of Phitsanulok. The research methods were the study on the context of each Tumbol by literature survey and the map analysis of the area. GPS was used to study the border of the public land. A field survey, photographing and deep interview were used to study the type of occupied land.

The result showed that there were 12 public land areas of Tumbol Wangpikul which occupied 1,167 Rai 21 Ngan 637.2 Cubic Va or 2.3 % of the whole area of tumbol. Most of public lands were canal and natural ponds which were 65.5 % of the whole public land area. The public land area about 404 Rai 2 Ngan 29 Cubic Va were used by the government offices. They were used the areas for the waste water treatment of Phitsanulok municipality, a sport stadium, a school and a local government office. The area at Mu 1 Ban Wangpradu which covered 25 Rai 3 Ngan and 15 Cubic Va was used by community. It was used for cooperative farming of local community.

10	2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9	2.4 การอธิบายใช้ที่ตราสารของจังหวัดพิษณุโลก
9	2.3 การใช้พื้นที่คืนสู่ประเทศไทยโดยรวม
8	จำแนกตามประเภทของที่ดิน
	2.2.2 ผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ตราสารตามชนิดของแผ่นดิน
5	2.2.1 อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่ตราสารประเภทไร่ม
5	2.2 การดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ตราสารประเภทไร่ม
5	2.1.2 ที่มของที่ดินอันเป็นที่ตราสารตามชนิดของแผ่นดิน
4	2.1.1 ลักษณะประเภทของที่ดิน
4	2.1 ลักษณะ ประเภทของที่ดินอันเป็นที่ตราสารตามชนิดของแผ่นดิน
4	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3	1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ
3	1.6 ทดสอบที่คาดว่าจะเป็นและหน่วยงานที่ดำเนินการวิจัยไปให้ประโยชน์
3	1.5 ทฤษฎีสมมติฐานหรือกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย
3	1.4 เครื่องมือในการวิจัย
2	1.3 ขอบเขตของการวิจัย
2	1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย
1	1.1 ความจำเป็นและความสำคัญของการวิจัย

	บทนำ	1
	บทที่	
vii	สารบัญภาพ	
v	สารบัญ	
	ABSTRACT	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3	วิธีดำเนินการวิจัย	12
	3.1 การศึกษาบริบท	12
	3.2 การศึกษา ขนาดและขอบเขต	12
	3.3 ศึกษาลักษณะและรูปแบบการเข้าใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์	15
	3.4 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย	15
4	ผลการวิจัย	16
	4.1 พื้นที่สาธารณะจังหวัดพิษณุโลก	16
	4.2 พื้นที่สาธารณะตำบลวังพิงกุล	16
	4.2.1 บริบทของตำบลวังพิงกุล	16
	4.2.2 ปริมาณ ขอบเขต ประเภท และลักษณะการเข้าใช้ประโยชน์ที่ดิน สาธารณะประโยชน์ตำบลวังพิงกุล	18
	4.2.2.1 ที่ดินสาธารณะประโยชน์หมู่ที่ 1	19
	4.2.2.2.1 ขนาดและขอบเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์หมู่ที่ 1	19
	4.2.2.2.2 พิกัดที่ดินสาธารณะประโยชน์หมู่ที่ 1	20
	4.2.2.2.3 การใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์หมู่ที่ 1	21
	4.2.3 ลักษณะและรูปแบบการเข้าใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ตำบลวังพิงกุล	21
5	สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	24
	5.1 สรุป	24
	5.2 อภิปราย	25
	5.3 ข้อเสนอแนะ	26
	บรรณานุกรม	27
	ภาคผนวก นสล. พื้นที่สาธารณะประโยชน์ตำบลวังพิงกุล จังหวัดพิษณุโลก	28

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 4.1 ภาพถ่ายทางอากาศ ตำบลวังพิถด	17
ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงที่ตั้งที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิถด	20
ภาพที่ 4.3 แผนที่ที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิถด จากการวัดพิกัด	22
ภาพที่ 4.4 ก- ข ลักษณะที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิถด	23

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาหลักที่สำคัญของประเทศไทย 3 ประการคือ ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด และปัญหาการทุจริตมิชอบ เป็นปัญหาเร่งด่วนที่รัฐบาลทุกสมัยได้ดำเนินการวางนโยบายในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ จนกระทั่งรัฐบาลในสมัยหนึ่งได้ประกาศการทำสงครามกับความยากจน มุ่งแก้ปัญหาความยากจนให้หมดสิ้นจากประเทศไทย โดยวิธีการที่ช่วยให้ประชาชนที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจมีแนวทางเพิ่มรายได้ เพิ่มกำลังการผลิต เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น และได้มีการให้ขึ้นทะเบียนผู้ประสบปัญหาความยากจนไว้ เพื่อจัดหาอาชีพและที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน ในการจัดที่ดินทำกินให้กับประชาชนนั้น รัฐบาลได้ให้กรมที่ดินนำที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนเลิกใช้ประโยชน์ร่วมกัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐเพื่อแก้ปัญหาความยากจน

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นที่สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นสาธารณประโยชน์ ตัวอย่างเช่น ที่ชายดิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ ที่รกร้างว่างเปล่า และที่ดินที่มีผู้เวนคืน หรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีที่มาหลายอย่างเช่น เกิดขึ้นโดยทางราชการประกาศหวงห้ามไว้ก่อนพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเกิดขึ้นโดยมีกฎหมายหวงห้าม เช่น มีพระบรมราชโองการหรือมีพระราชกฤษฎีกาหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2478 เกิดขึ้นโดยการสงวนตามประมวลกฎหมายที่ดินประกาศใช้บังคับแล้ว เกิดขึ้นโดยสภาพ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง บางที่มีสภาพอยู่โดยธรรมชาติ ซึ่งประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเกิดขึ้นโดยการใช้ประโยชน์ร่วมกันของราษฎร เกิดขึ้นโดยมีผู้อุทิศ เกิดขึ้นโดยมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง ตามมาตรา 5 หรือมาตรา 6 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน เนื่องจากที่ดินสาธารณประโยชน์มีจำนวนจำกัด และเพื่อให้การใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์เป็นไปโดยสงบเรียบร้อยถูกต้อง กฎหมายจึงต้องกำหนดผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษา เพื่อมิให้มีบุคคลบุกรุกเข้าไปทำลาย หรือครอบครอง ถิ่นเอาไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการอนุรักษ์ที่ดินนั้นไว้สำหรับใช้ประโยชน์จนถึงอนุชนรุ่นหลังต่อไป จากประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 วรรคหนึ่งบัญญัติว่า บรรดาที่ดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือ

ทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น อำนาจหน้าที่การดูแลรักษา และ
ดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ต้องเป็นหน้าที่ของอธิบดีกรม
ที่ดิน ปัจจุบันมีกฎหมายหลายฉบับที่ได้บัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าว ได้แก่ พระราชบัญญัติ
ปกครองท้องถิ่น พุทธศักราช 2547 มาตรา 122 บัญญัติว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ คือที่เลี้ยง
ปศุสัตว์ ที่สำหรับจัดไว้สำหรับราษฎรไปร่วมเลี้ยงสัตว์ร่วมกันเป็นต้น ตลอดจน ถนนหนทางและที่
อย่างอื่นซึ่งเป็นของกลางให้ราษฎรใช้ร่วมกัน เป็นหน้าที่ของกรมการอำเภอ ปัจจุบันนายอำเภอ
จะต้องตรวจตรารักษาอย่าให้ผู้ใดกีดกัน เอาไปเป็นประโยชน์แต่เฉพาะตัว

บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏคือการเฝ้าระวังเตือนภัยให้กับสังคม ในกรณีที่ดิน
สาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นที่ที่ส่วนรวมใช้ร่วมกัน เพื่อผลทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพและความ
ปลอดภัยของประชาชน ที่สาธารณะที่เป็นธารน้ำหลาก ที่ดินที่อยู่ในเขตต้นน้ำชั้นหนึ่ง ที่สาธารณะ
เหล่านี้เป็นสินทรัพย์ที่มีผลกระทบต่อทางสังคมและคุณภาพชีวิตของคนอื่นๆ ในสังคม ไม่เหมาะสมที่
รัฐบาลจะอนุญาตให้ที่สาธารณะเหล่านี้ตกอยู่ในความครอบครองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ถ้ามี
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้าครอบครองโดยมิชอบธรรม อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของการใช้ที่ดินจน
ผิดรูปไป ทำให้ผลประโยชน์ที่พลเมืองส่วนใหญ่จะได้รับสูญเสียบ้างไป ทำให้ที่ดินผืนนั้นไม่เอื้อ
ประโยชน์ต่อส่วนรวมอีกต่อไป และอาจนำมาซึ่งความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ หรือความ
เสียหายต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตของพลเมืองโดยรวมในระยะยาว ดังนั้น
การศึกษาเรื่องการใช้พื้นที่ดินสาธารณะจังหวัดพิษณุโลก โดยเน้นการศึกษาในรายละเอียดพื้นที่ดิน
สาธารณะตำบลบ้านวังพิกุล จะเป็นการนำมาซึ่งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ ในการให้ประชาชนรู้เท่า
ทันการเปลี่ยนแปลงของการใช้ทรัพยากรที่ดิน ซึ่งจะทำให้ประชาชนโดยทั่วไปได้ประโยชน์
ร่วมกันจากการใช้พื้นที่สาธารณะ เพื่อประโยชน์ของคนส่วนรวมและสอดคล้องกับการจัดการที่ทำ
กินของประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาปริมาณและขอบเขตของพื้นที่ดินสาธารณะของตำบลวังพิกุล
จังหวัดพิษณุโลก
- (2) เพื่อศึกษาลักษณะ ประเภทของที่ดินสาธารณะของตำบลวังพิกุล จังหวัดพิษณุโลก
- (3) เพื่อศึกษาลักษณะการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดินสาธารณะของตำบลวังพิกุล
จังหวัดพิษณุโลก

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่สาธารณะในจังหวัดพิษณุโลก ในเขต
ตำบลวังพิกุล

1.4 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มีทั้งการศึกษาเอกสารทางราชการ เช่น หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง จากแผนที่ต่างๆ แผนที่สภาพภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร แผนที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ เทคโนโลยีกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลกด้วยดาวเทียมในการวัดพิกัดทางภูมิศาสตร์ การสำรวจพื้นที่และถ่ายภาพ การสัมภาษณ์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองตำบล การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบลและผู้เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่

1.5 ทฤษฎี สมมติฐานหรือกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัย ที่ดินสาธารณะประโยชน์เป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ปัจจุบันสภาพแวดล้อม และสถานการณ์เปลี่ยนแปลง จึงควรมีการศึกษาสภาพของพื้นที่สาธารณะว่ายังคงถูกใช้เพื่อประโยชน์โดยรวมร่วมกันหรือไม่

1.6 ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับและหน่วยงานที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้ข้อมูลที่เป็นหลักฐานทางราชการเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่สาธารณะของประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ต่อไป

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ที่ดินสาธารณะ เป็นที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ที่สงวนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง หมายถึง หนังสือแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ

2.1.2 ที่มาของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

ที่มาของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเกิดขึ้นจาก

(1) ทางราชการประกาศหวงห้ามไว้ก่อนพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2478

(2) การมีกฎหมายหวงห้าม เช่น มีพระราชกฤษฎีกาหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2478

(3) การสงวนตามกฎหมายที่ดินเมื่อประมวลกฎหมายที่ดินประกาศใช้บังคับแล้ว

(4) สภาพ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ฝาย บึง บางที่มีสภาพอยู่โดยธรรมชาติซึ่งประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(5) การใช้ร่วมกันของราษฎร

(6) การมีผู้อุทิศ

(7) การมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง ตามมาตรา 5 หรือมาตรา 6 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

2.2 การดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่สาธารณประโยชน์

กฎหมายได้กำหนดผู้มีอำนาจหน้าที่ ในการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เพื่อให้การใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์เป็นไปเพื่อประโยชน์ร่วมกัน เกิดความสงบเรียบร้อย ถูกต้อง ดูแลรักษาเพื่อมิให้มีผู้ใดบุกรุกเข้าไปทำลายหรือครอบครองถือเอาไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการอนุรักษ์ที่ดินนั้นไว้สำหรับใช้ประโยชน์จนถึงอนุชนรุ่นหลัง

ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 8 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บรรดาที่ดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครอง ป้องกันได้ตามควรแก่กรณี อำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ รัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นเป็นผู้ใช้ก็ได้ ดังนั้นจากบทบัญญัติดังกล่าว ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น อำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินต้องเป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมที่ดิน (กรมที่ดิน, 2538)

2.2.1 อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่ดินสาธารณประโยชน์

ปัจจุบันมีการออกกฎหมายหลายฉบับบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ ดังนี้

(1) พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พุทธศักราช 2457 มาตรา 122 บัญญัติว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ คือที่เลี้ยงปศุสัตว์ที่จัดไว้สำหรับราษฎรไปเลี้ยงสัตว์ร่วมกัน เป็นต้น ตลอดจนถนนหนทางและที่อย่างอื่นซึ่งเป็นของกลางให้ราษฎรใช้ด้วยกัน เป็นหน้าที่ของกรมการ

อำเภอ (ปัจจุบันเป็นหน้าที่ของนายอำเภอ) ต้องคอยตรวจตรารักษาอย่าให้ผู้ใดกีดกันเอาไปเป็นประโยชน์แต่เฉพาะตัว

(2) ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม 2515 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 แก้ไขมาตรา 117 และมาตรา 120 โดยบัญญัติใหม่ให้มีข้อความดังนี้ มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารสิ่งใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำและใต้ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ร่วมกัน หรือทะเลในน่านน้ำไทย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรมเจ้าท่า มาตรา 120 ให้กรมเจ้าท่ามีหน้าที่ดูแลรักษาและขุดลอกร่องน้ำ ทางเดินเรือ แม่น้ำ ลำคลอง และทะเลภายในน่านน้ำไทย ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แก้ไขเปลี่ยนแปลงร่องน้ำ ทางเดินเรือ แม่น้ำ ลำคลอง และทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากกรมเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและกรมเจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว

(3) พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 กำหนดให้ทางหลวงมี 6 ประเภท คือ ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล ทางหลวงสุขาภิบาล ทางหลวงสัมปทาน กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจแต่งตั้งผู้อำนวยการทางหลวงให้มีหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันได้ตามควรแต่กรณี ในกรณีที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการทางหลวงไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นผู้ดำเนินการทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงสำหรับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับทางหลวงชนบท นายกเทศมนตรีสำหรับทางหลวงเทศบาล ประธานกรรมการสุขาภิบาลสำหรับทางหลวงสุขาภิบาล

(4) พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ให้กระทรวงการคลัง เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ราชพัสดุ และในมาตรา 4 ได้บัญญัติที่ราชพัสดุว่า ที่ราชพัสดุหมายความว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด เว้นแต่สาธารณสมบัติของแผ่นดินดังต่อไปนี้คือ ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์สำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่าที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ ส่วนอสังหาริมทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ

(5) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 ภายใต้กฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำให้เขตเทศบาล ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับที่สาธารณะคือ ให้มีและบำรุง ทางบก ทางน้ำ รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูล มาตรา 53 ภายใต้บังคับของกฎหมายเทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำให้เขตเทศบาล รวมถึงกิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ มาตรา 56 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำให้เขตเทศบาล รวมถึงกิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53

(6) พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 มาตรา 43 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตโครงการจัดรูปที่ดินใช้บังคับแล้ว ถ้าในเขตโครงการจัดรูปแบบที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่พลเมืองเล็กใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือได้เปลี่ยนสภาพจากที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันและมีได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใดรวมอยู่ด้วย ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตการจัดรูปที่ดินนั้น มีผลเป็นการถอดถอนสภาพ การเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าวนี้ ทั้งนี้โดยมิต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ที่ดินนั้นเป็นทรัพย์สินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อใช้ในการจัดรูปที่ดิน

ถ้าที่ดินใดถอนสภาพตามวรรคหนึ่งเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือเป็นที่ดินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ โดยคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดให้ที่ดินตอนนั้นคงเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะต่อไป ถ้าไม่อาจจัดที่ดินดังกล่าว ใช้เป็นที่สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะต่อไปได้ ให้คณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดที่ดินแปลงอื่นให้แทน

เมื่อได้จัดที่ดินตอนใดคงเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ หรือการจัดที่ดินแปลงอื่นให้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะแทนตามวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีแผนที่สังเขปแสดงขอบเขตของที่ดินตอนนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

ถ้าในเขตโครงการจัดรูปที่ดินนั้น มีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่าหรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่น ตามประมวลกฎหมายที่ดินและสภาพของที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินแปลงเล็กแปลงน้อยรวมอยู่ด้วย ให้ที่ดินนั้นเป็นทรัพย์สินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อใช้ในการจัดรูปที่ดิน

(7) พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร พ.ศ. 2518 มาตรา 26 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินใช้บังคับในท้องที่ใดแล้ว

ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน แต่พลเมืองเล็กใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันก็ดี หรือพลเมืองยังใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นอยู่ หรือยังไม่เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เมื่อได้จัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทน โดยคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็ดี ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าว โดยมิต้องดำเนินการถอนสภาพตาม

นางนาง พ.ศ. 2535

ผู้โอนทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและทรัพย์สินทางศิลปกรรม
ของ

นายอานันท์ ปันยารชุน และผู้สืบทอดทรัพย์สินทางศิลปกรรมและ
วัฒนธรรม 50 พ.ศ. 2515 ขณะมีอำนาจครอบครองทรัพย์สินทางศิลปกรรม
และวัฒนธรรม

นายอานันท์ ปันยารชุน

ลูกของ บัง อ่างแก้ว

นายอานันท์ ปันยารชุน ผู้สืบทอดทรัพย์สินทางศิลปกรรม 2457 เว้นแต่

และคำพิพากษาของศาลฎีกา

(2) ประเภทที่สาม

ซึ่งอยู่ในความครอบครองของ

2498 โฉนดที่ดินที่โอนไปให้แก่

กรมที่ดินที่โอนไปให้แก่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

และผู้สืบทอดทรัพย์สินทางศิลปกรรม

และทรัพย์สินทางศิลปกรรม

หรือทรัพย์สินทางศิลปกรรม

คำพิพากษาของศาลฎีกา

และคำพิพากษาของศาลฎีกา

ของนายอานันท์ ปันยารชุน

และผู้สืบทอดทรัพย์สินทางศิลปกรรม

ปฏิรูปที่ดิน (กรรพ.) 2538

การปฏิรูปที่ดิน (กรรพ.) 2538

การปฏิรูปที่ดิน (กรรพ.) 2538

(3) ประเภทที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ประเภทนี้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518

2.3 การใช้พื้นที่ดินทั้งประเทศไทยโดยรวม

กองงานเลขาธิการคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ กรมที่ดิน ได้ทำการสำรวจที่ดินในประเทศไทย เมื่อ 1 มิถุนายน 2543 ได้รายงานไว้ว่า พื้นที่ดินในประเทศไทย มีพื้นที่ทั้งประเทศรวม 320.70 ล้านไร่ คิดเป็น 100% ประกอบด้วย ป่าสงวนแห่งชาติ 1,221 ป่ามีพื้นที่ 143.98 ล้านไร่ คิดเป็น 44.9% พื้นที่ราษฎรครอบครองทำประโยชน์ 98.61 ล้านไร่ คิดเป็น 30.7% พื้นที่นิคมสร้างตนเองต่างๆ 31.84 ล้านไร่ คิดเป็น 9.9% พื้นที่สาธารณประโยชน์ 15.50 ล้านไร่ คิดเป็น 4.8% ที่ราชพัสดุและที่ทหาร 12.25 ล้านไร่ คิดเป็น 3.8% พื้นที่ถนน ทาง ห้วย หนอง คลอง บึง 10.96 ล้านไร่ คิดเป็น 3.4% พื้นที่จำแนกเป็นเขตป่าไม้ถาวร 157 ป่า มีพื้นที่ 4.06 ล้านไร่ คิดเป็น 1.3% ที่ดินรัฐวิสาหกิจและองค์กรศาสนา 3.50 ล้านไร่ คิดเป็น 1.1% (กรมที่ดิน, 2543)

2.4 การอนุญาตใช้ที่สาธารณะจังหวัดพิษณุโลก

ข่าวจากเฉลิมวิวัฒน์พฤษภาคมที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2548 แรม 12 ค่ำเดือน 9 ปีระกา ตามนโยบายของรัฐบาลได้มีการประกาศ การทำสงครามกับความยากจน ที่มุ่งแก้ไขปัญหาความยากจนให้สิ้นจากประเทศไทยในปี 2551 เพื่อต้องการช่วยเหลือประชาชนที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจให้มีโอกาสที่จะเพิ่มรายได้ เพิ่มกำลังผลิต และสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น โดยให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประสบปัญหาสังคมและความยากจนไว้ เพื่อจัดหาอาชีพและที่ดินทำกินให้กับประชาชน จากปัญหาดังกล่าวรัฐบาลจึงได้ให้กรมที่ดินนำที่ดินสาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนเลิกใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อดำเนินการตามนโยบายแก้ไขปัญหายากจน โดยกรมที่ดินได้จัดให้มีแผนปฏิบัติการ โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศให้แล้วเสร็จภายใน 5 ปี ตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล ในพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มจังหวัดนาร่อง ที่ได้ดำเนินการตามโครงการบริหารจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ที่มีการบุกรุก เพื่อแก้ไขปัญหายากจนและปัญหาเชิงบูรณาการของรัฐบาลและได้ดำเนินการจัดที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามโครงการดังกล่าวให้ราษฎรเข้าทำประโยชน์ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ในท้องที่อำเภอพรหมพิรามและอำเภอวัดโบสถ์รวม 4 แปลง เนื้อที่ประมาณ 5,974 ไร่ 59 ตารางวา ดังนี้ แปลงทุ่งนาคลองสาธารณะประโยชน์ หมู่ที่ 4 ตำบลวัดโบสถ์ แปลงดงยางสาธารณะประโยชน์หมู่ที่ 2 ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม แปลงเด่นไร่อ้อยสาธารณะประโยชน์ หมู่ที่ 1, 4, 6 ตำบลตุ๊กเทียม อำเภอพรหมพิราม และแปลงทุ่งหนองจิกสาธารณะประโยชน์ หมู่ที่ 2, 3 ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ทาง

คณะกรรมการพิจารณาเพื่ออนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกินของรัฐ ได้มีมติอนุญาตให้ราษฎรใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะดังกล่าวตามนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน จึงได้มีการมอบโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรในพื้นที่อำเภอพรหมพิราม และอำเภอวัดโบสถ์จำนวนทั้งสิ้น 511 ครัวเรือน 656 แปลง เนื้อที่ 3,916 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา

ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้มีการกำหนดท้องที่เพื่อดำเนินการออกโฉนดที่ดินในทุกหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ รวม 9 อำเภอ โดยศูนย์อำนวยการเดินสำรวจที่ดินจังหวัดพิษณุโลก รวมผลการดำเนินการรังวัดทำแผนที่ และสอบสวนสิทธิเพื่อการออกโฉนดที่ดินในงบประมาณ 2547 ได้จำนวน 16,053 แปลง และแจกโฉนดที่ดินได้ 9,084 แปลง เนื้อที่ 46,636 ไร่ 3 งาน 73 ตารางวา ซึ่งในการแจกโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎร ในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้านที่ดินทำกินของราษฎร จังหวัดพิษณุโลกที่ได้ขึ้นทะเบียนในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้านที่ดินทำกินรวมทั้งสิ้นจำนวน 57,516 ราย ทางกรมที่ดินยังได้จัดทำแผนปฏิบัติการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศให้แล้วเสร็จภายใน 5 ปี โดยเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ 2547 ผลการดำเนินการรังวัด ทำแผนที่และสอบสวนสิทธิเพื่อการออกโฉนดที่ดินไปแล้วจำนวน 619,587 แปลง เนื้อที่ 2,171,428 ไร่ 3 งาน 52 ตารางวา สำหรับปีงบประมาณ 2548 กรมที่ดินได้จัดทำแผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดิน ตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ 2548 โดยมีเป้าหมายตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับ จำนวน 614,306 แปลง เนื้อที่ 1,305,042 ไร่ 3 งาน 57 ตารางวา และแจกโฉนดที่ดินแล้ว จำนวน 75,444 แปลง เนื้อที่ประมาณ 188,488 ไร่ 93 ตารางวา คิดเป็นมูลค่ารวม 94,369 ล้านบาท โครงการดังกล่าวช่วยให้ประชาชนที่ยากจนมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เทวินทร์ ยอดสวัสดิ์ (2544) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง : กรณีศึกษานิคมสร้างตนเองรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยทำการศึกษาวិวัฒนาการการถือครองที่ดิน และการใช้ที่ดินโดยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงสำรวจ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิและปฐมภูมิ ศึกษาเชิงคุณภาพจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยราชการ และสัมภาษณ์เกษตรกรพร้อมการสังเกตและติดตามการปฏิบัติงานของเกษตรกร ศึกษาเชิงสำรวจแบบสอบถามสมาชิกนิคมรวม 90 ครัวเรือน ผลการเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินก่อให้เกิด (1) ความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจและสังคมของราษฎรในเขตนิคม เนื่องจากผลการพัฒนาของรัฐไม่สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึง (2) ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ที่เกิดจากการทำการเกษตรสมัยใหม่ (3) ผลกระทบจากฟาร์มปศุสัตว์ขนาดใหญ่ทำให้เกิดมลภาวะต่างๆ ต่อชุมชน (4) มีแนวโน้มการขายที่ดินมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากเอกสารสิทธิ์การถือครองที่ของนิคม

สามารถเปลี่ยนเป็นเอกสารสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน(โฉนด)ได้ (5)มีการทำฟาร์มแบบสัญญา ผูกพันมากขึ้น

กระทรวงเกษตร (2508) ได้สำรวจการใช้ที่ดินในประเทศไทย ประเทศไทยมีพื้นที่ทั้งหมด 320.7 ล้านไร่ ได้จำแนกการใช้ที่ดินไว้ดังนี้ เนื้อที่ถือครองครองทำการเกษตรประมาณ 75.6 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25.53 ของเนื้อที่ทั้งประเทศ เนื้อที่ป่าไม้ประมาณ 180.6 ล้านไร่ หรือร้อยละ 56.23 ของเนื้อที่ทั้งประเทศ เนื้อที่ที่ยังมิได้จำแนกประเภท ประมาณ 63.3 ล้านไร่ หรือร้อยละ 19.71 ของเนื้อที่ทั้งประเทศ เนื้อที่หนองบึงต่างๆ ประมาณ 1.7 ล้านไร่ หรือร้อยละ 0.53 ของเนื้อที่ทั้งประเทศ

วิจิต หล่อจิระชุกหกุล จิราวัลย์ จิตรถเวช เดือนเพ็ญ ชีรวรรณ วิวัฒน์ และโอม ศรีนิล (2545) ได้จำแนกเนื้อที่ออกเป็นเมืองหรือชนบท มีความสำคัญต่อนโยบายการปกครอง การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ได้พัฒนาตัวชี้วัดความเป็นเมืองที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ตั้งแต่เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มาจากศูนย์ข้อมูลการเงินท้องถิ่น ซึ่งจัดทำขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงมหาดไทย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยกรรมวิธีการทำเหมืองข้อมูล (data mining) ตัวแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถจำแนกประเภทขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โดยมีข้อมูลถูกต้องมากกว่าร้อยละ 97

อุไรวรรณ วิจารณ์กุล และ สมศรี จินตสนธิ (2548) ได้ศึกษาสภาพการเข้าใช้พื้นที่สาธารณะของพื้นที่ตำบลคลองกระเจง จังหวัดสุโขทัย ได้มีการศึกษาปริมาณ ขอบเขตของพื้นที่และลักษณะการเข้าประโยชน์ที่ดินสาธารณะ วิธีการศึกษาคือการศึกษาบริบทของตำบลโดยการศึกษาจากเอกสาร ศึกษาขนาดและขอบเขตของพื้นที่ต่าง ๆ และทำการศึกษารูปแบบการเข้าใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์โดยทำการสำรวจ สัมภาษณ์ผู้เข้าประโยชน์ ซึ่งตำบลคลองกระเจงมีพื้นที่สาธารณะประโยชน์ทั้งสิ้น 3 แปลง เนื้อที่รวม 858 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ของพื้นที่ทั้งตำบล ตั้งแต่ปี 2469 และ ปี 2470 ได้มีประกาศหวงห้ามไว้ให้ ที่ดินทั้ง 3 แปลงเป็นที่สาธารณะประโยชน์โดยสงวนไว้เพื่อเป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ประจำตำบล ขณะสำรวจได้มีผู้เข้าครอบครองพื้นที่จำนวน 100 ครอบครัว เข้าครอบครองพื้นที่รวม 759 ไร่ 4 งาน และองค์การบริหารส่วนตำบลใช้พื้นที่ 1 ไร่ ผู้เข้าครอบครองเป็นผู้อาศัยในหมู่บ้านคลองกระเจง หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 และผู้ที่อาศัยในตำบลท่าทอง ผู้ที่เข้าไปใช้เข้าไปในลักษณะการจับจอง ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ในทางราชการถือว่าผู้เข้าครอบครองเป็นผู้บุกรุก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยการใช้พื้นที่ดินสาธารณะประโยชน์จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่ที่ศึกษาคือ ตำบลวังพิถูล จังหวัดพิษณุโลก วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือสำคัญ สำหรับที่หลวง แผนที่ การสำรวจพื้นที่ โดยใช้เทคโนโลยีกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลกด้วยดาวเทียม (Global Positioning System) หรือ จีพีเอส (GPS) ในการวิพิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ดินสาธารณะประโยชน์ การชี้ขอบเขตที่ดินจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล การสัมภาษณ์ผู้เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแปลผลผลลัพธ์ของการกำหนดตำแหน่ง ออกมาเป็นรูปแบบที่เป็นจุดตำแหน่ง แล้วลากเส้นเชื่อมโยงจุดตำแหน่ง จากนั้นจึงนำมาแปลผลและนำเสนอในรูปของแผนที่ ในการศึกษาปริมาณ ขอบเขต ลักษณะ ประเภท และการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดินสาธารณะตำบลวังพิถูล จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลมีวิธีการดังนี้

3.1 การศึกษาบริบท

การศึกษาบริบทของ พื้นที่ดินสาธารณะตำบลวังพิถูล จังหวัดพิษณุโลก โดยการศึกษาจากเอกสาร และการสำรวจพื้นที่ ศึกษาจากเอกสาร ประกาศของคณะปฏิวัติ พระราชบัญญัติทางหลวง พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อการเกษตร พ.ศ. 2517 สำนักงานปฏิรูปการเกษตร (ส.ป.ก.) และกรมเจ้าท่าเป็นต้น

3.2 การศึกษา ขนาดและขอบเขต

การศึกษาขนาดและขอบเขตของที่ดินสาธารณะประโยชน์ตำบลวังพิถูล จังหวัดพิษณุโลก จากแผนที่ต่างๆ แผนที่สภาพภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหารซึ่งให้รายละเอียด ขอบเขตการปกครอง เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ เขตชุมชน ระดับความสูงของภูมิประเทศ แผนที่ธรณีวิทยาของกรมทรัพยากรธรณี แผนที่ของกรมพัฒนาที่ดิน แผนที่ขอบเขตป่าไม้ของกรมป่าไม้ แผนที่ของกรมธนารักษ์ แผนที่กระจายฝนของกรมอุตุนิยมวิทยา แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ

ทำการศึกษาขอบเขตของพื้นที่สาธารณะประโยชน์ โดยใช้เทคโนโลยีกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลกด้วยดาวเทียม (Global Positioning System) หรือ จีพีเอส (GPS) ในการวิพิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ดินสาธารณะประโยชน์ตำบลวังพิถูล จังหวัดพิษณุโลก ผลลัพธ์ของการกำหนดตำแหน่ง ออกมาเป็นรูปแบบที่เป็นจุดตำแหน่ง (Waypoints) แล้วลากเส้นเชื่อมโยงจุดตำแหน่ง (Routes) จากนั้นจึงนำมาแปลผลเขียนเป็นแผนที่ โดยวิธีการเขียนแผนที่จากการแปลผลมีดังนี้

3.2.1 วัดจุดพิกัดโดยเครื่องมือวัดพิกัด (GPS) ได้ค่า E 6 หลัก ค่า N 6 หลัก

ตัวอย่าง E 587869 N 1909970

3.2.2 แปลงอัตราส่วนของพื้นที่จากเซนติเมตรเป็นเมตร

ตัวอย่าง 1: 4,000 ซม. = 1:40 ม.

3.2.3 นำอัตราส่วนที่ได้ไปหารค่า E โดยหารตัวเลข 3 หลักท้าย

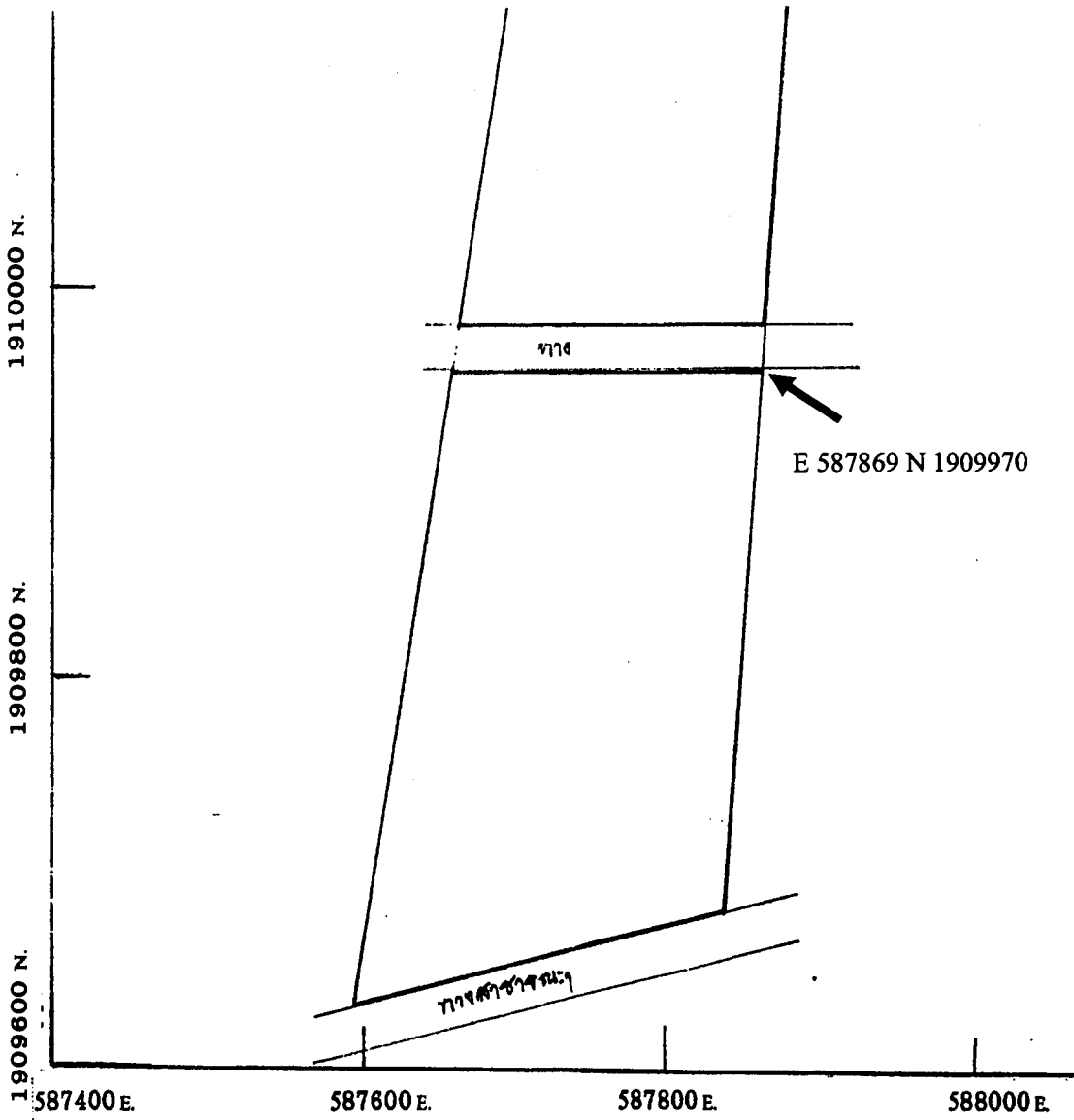
ตัวอย่าง E 587869 $869/40 = 21.7$

3.2.4 นำอัตราส่วนที่ได้ไปหารค่า N โดยหารตัวเลข 3 หลักท้าย

ตัวอย่าง N 1909970 $970/40 = 24.2$

3.2.5 เมื่อได้ค่า E และค่า N จึงนำไปกำหนดจุดในกระดาษกราฟแผนที่ โดยตัวเลข 3 หลักแรกของค่า E จะเป็นค่าเส้นพิกัด และ ตัวเลข 4 หลักแรกของค่า N จะเป็นค่าเส้นพิกัด

ตัวอย่าง

3.3 ศึกษาลักษณะและรูปแบบการเข้าใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์

การศึกษารูปแบบการเข้าใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์ตำบลวังพิกุล จังหวัดพิษณุโลก โดยการสำรวจ สัมภาษณ์กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลและผู้เข้าใช้ประโยชน์ และบันทึกข้อมูล

3.4 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การลงพื้นที่สำรวจ การสัมภาษณ์ ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ ตุลาคม 2548 ถึง กันยายน 2549

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 พื้นที่สาธารณะจังหวัดพิษณุโลก

จังหวัดพิษณุโลก มีเนื้อที่ 10,815.8 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,759,909 ไร่ คิดเป็น 6.37 % ของพื้นที่ภาคเหนือ และ 2.1 % ของพื้นที่ทั้งประเทศ มีที่ดินสาธารณะที่มี นสล. จำนวนทั้งสิ้น 583 แปลง รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 42,852 ไร่ 905 งาน 28,097.5 ตารางวา หรือคิดเป็น 0.73 % ของพื้นที่จังหวัด

อำเภอวังทอง มีที่ดินสาธารณะที่มี นสล. จำนวนทั้งสิ้น 86 แปลง รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 14,257 ไร่ 98 งาน 4,292.9 ตารางวา หรือคิดเป็น 0.30 % ของพื้นที่จังหวัด

เมื่อทำการศึกษาในรายละเอียดลึกลงไปใน ตำบลวังพิถูล จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

4.2 พื้นที่สาธารณะตำบลวังพิถูล

4.2.1 บริบทของตำบลวังพิถูล

ตำบลวังพิถูลเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่มาของชื่อตำบลวังพิถูล เชื่อว่าเป็นสถานที่ตั้งที่มีต้นพิถูลปรากฏอยู่บริเวณที่มีระดับน้ำลึกที่สุดในพื้นที่ กำนันคนแรกคือ นายฟุ้ง ทองโพธิ์ เป็นผู้ตั้งชื่อตำบลวังพิถูล ตำบลวังพิถูลตั้งอยู่ทางใต้ของอำเภอวังทอง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอวังทอง 14.5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 70.46 ตารางกิโลเมตร หรือ 51,204 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่เกษตรกรรม พื้นที่สาธารณประโยชน์ทั้งหมด 1,167 ไร่ 21 งาน 637.2 ตารางวา คิดเป็น 2.3 % ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่สาธารณะตั้งอยู่ใน 12 แปลง ตำบลวังพิถูลมีอาณาเขตติดต่อคือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสมอแข อำเภอวังทอง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลแม่ระกา อำเภอวังทอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลดินทอง อำเภอวังทอง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลอรุญญิก อำเภอเมือง

ประชากรตำบลวังพิถูลจนถึงปัจจุบัน จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 8,263 คน เป็นชาย 4,045 คน หญิง 4,218 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 117.27 คน/ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพาะปลูกพืช ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และอื่นๆ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังพิถูลประกอบด้วย ร้านค้าปลีก 30 แห่ง ร้านซ่อมยานยนต์ 7 แห่ง สถานีบริการน้ำมัน 3 แห่ง ทางด้านการศึกษา ประกอบไปด้วย โรงเรียนประถมศึกษา 7

แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 1 แห่ง
สถาบันองค์การศาสนา ประกอบไปด้วย วัดและสำนักสงฆ์ 11 แห่ง ด้านสาธารณสุข ประกอบไป
ด้วย สถานีอนามัย 2 แห่ง

ตำบลวังพิถล ประกอบด้วย 15 หมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ 1	วังประคู้	หมู่ที่ 2	วังพิถล	หมู่ที่ 3	ดงข่อย
หมู่ที่ 4	คลองเป็ด	หมู่ที่ 5	ทางลัด	หมู่ที่ 6	คลองเมือง
หมู่ที่ 7	ดงพลวง	หมู่ที่ 8	วังสำโรง	หมู่ที่ 9	ดงไผ่
หมู่ที่ 10	ดงจันทร์	หมู่ที่ 11	หนองตาสี	หมู่ที่ 12	ตระกูดสามนาง
หมู่ที่ 13	ดงพลวง	หมู่ที่ 14	วังน้ำฉา	หมู่ที่ 15	หลังศาล

ภาพที่ 4.1 ภาพถ่ายทางอากาศ ตำบลวังพิถล

ที่สาธารณะตำบลวังพิถล หมู่ที่ 1 วังประจู่ อดีตเป็นที่รกร้างว่างเปล่าและเป็นป่าช้าเก่า ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงเป็นแปลงนาสาริต ในด้านสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปยังเป็นสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพดี ไม่จัดว่าเป็นมลภาวะ ในด้านระบบนิเวศเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งเป็นระบบนิเวศที่มีความหลากหลายของพืชพันธุ์เปลี่ยนเป็นระบบนิเวศทุ่งนาที่มีข้าวเป็นพืชเด่น ในด้านแหล่งอาหารและอาชีพเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวจึงเป็นแหล่งอาหารและก่อให้เกิดอาชีพและรายได้ของหมู่บ้าน

4.2.2 ปริมาณ ขอบเขต ประเภท และลักษณะการเข้าใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ ตำบลวังพิถล

พื้นที่สาธารณะประโยชน์ของตำบลวังพิถลที่ศึกษา พบว่ามี 12 บริเวณหรือ 12 แปลง คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 1,172 ไร่ 1 งาน 237.2 ตารางวา ดังนี้

1. ที่สุสานสาธารณะประโยชน์ ตั้งอยู่ บ้านวังประจู่ หมู่ที่ 1 เลขที่ นสล. 17590 มีเนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 59 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2526
2. ที่สาธารณะประโยชน์หมู่ที่ 1 ตั้งอยู่ บ้านวังประจู่ หมู่ที่ 1 เลขที่ นสล. 17591 มีเนื้อที่ 25 ไร่ 3 งาน 75 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2526
3. ทุ่งหนองอีเฒ่า ตั้งอยู่ บ้านคลองเมือง หมู่ที่ 6 เลขที่ นสล. 31021 มีเนื้อที่ 325 ไร่ 2 งาน 50 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2529
4. บึงปลาลาดสาธารณะประโยชน์ ตั้งอยู่ บ้านคลองเมือง หมู่ที่ 6 เลขที่ นสล. พล. 0268 มีเนื้อที่ 32 ไร่ 1 งาน 53 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2541
5. ที่ป่าช้าสาธารณะประโยชน์ ตั้งอยู่ บ้านคงพลวง หมู่ที่ 7 เลขที่ นสล. 19652 มีเนื้อที่ 8 ไร่ 74 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2527
6. ที่สาธารณะประโยชน์(หนองโสน) ตั้งอยู่ บ้านคงพลวง หมู่ที่ 7 เลขที่ นสล. 18741 มีเนื้อที่ 5 ไร่ 3 งาน 17 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2526
7. บึงบัวสาธารณะประโยชน์(1) ตั้งอยู่ บ้านวังพิถล คงพลวง คงจันทร์ สมอคลอง หมู่ที่ 2 7 8 10 เลขที่ นสล. พล. 0224 มีเนื้อที่ 432 ไร่ 3 งาน 82.2 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2540
8. บึงบัวสาธารณะประโยชน์ (2) ตั้งอยู่ บ้านคงพลวง คงจันทร์ สมอคลอง หมู่ที่ 7 8 10 เลขที่ นสล. พล. 0225 มีเนื้อที่ 191 ไร่ 3 งาน 33 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2540
9. บึงหนองอีสาธารณะประโยชน์ ตั้งอยู่ บ้านคงไผ่ หมู่ที่ 9 เลขที่ นสล. พล. 0029 มีเนื้อที่ 65 ไร่ 1 งาน 14 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2537
10. หนองขมุก ตั้งอยู่ บ้านคงจันทร์ หมู่ที่ 10 เลขที่ นสล. 17588 มีเนื้อที่ 14 ไร่ 2 งาน 93 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2537

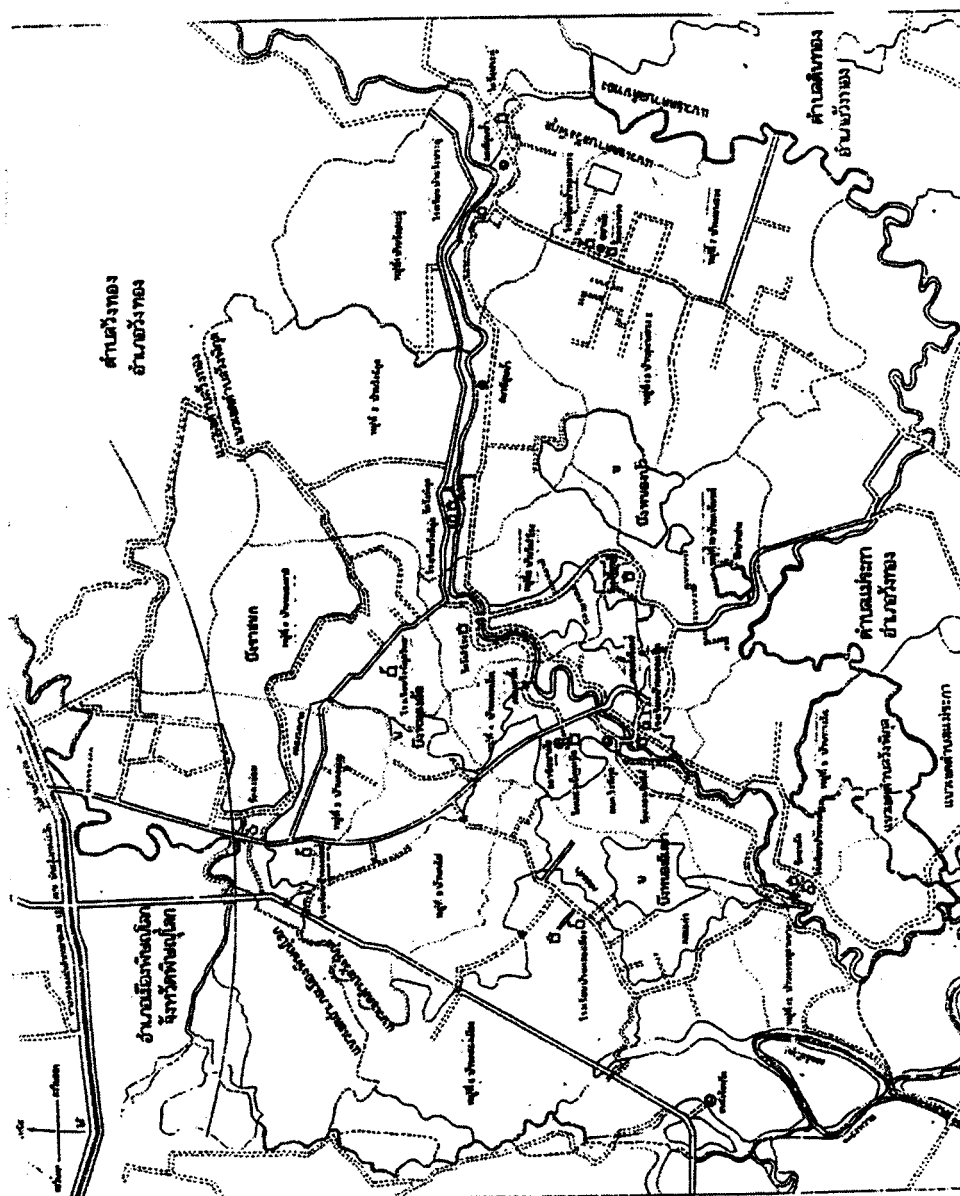
11. หนองตาสีสาธารณประโยชน์ ตั้งอยู่ บ้านหนองตาสี หมู่ที่ 11 เลขที่ นสล. พล.0026 มีเนื้อที่ 66 ไร่ 2 งาน 87 ตารางวา โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2537

12. ที่สาธารณประโยชน์ ตั้งอยู่ บ้านคลองเป็ด หมู่ที่ 4 เลขที่ มีเนื้อที่ 1 ไร่ ใช้เป็นที่ทำการ อบต. ปัจจุบัน

4.2.2.1 ที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1

4.2.2.2.1 ขนาดและขอบเขตที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1

ที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิถูล มีเนื้อที่ทั้งหมด 25 ไร่ 3 งาน 15 ตารางวา ทิศเหนือ ตะวันตก และทิศใต้จดกับพื้นที่เกษตรกรรมของประชาชน ส่วนทิศตะวันออกจดกับทางสาธารณะ (ภาพที่ 4.2) ที่ดินสาธารณประโยชน์นี้เป็นที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดินสงวนไว้เพื่อให้พลเมืองใช้ร่วมกัน โดยมีการประกาศหวงห้ามไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2526

ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงที่ตั้งที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิกูล

4.2.2.2 พิกัดที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1

จากการใช้ GPS วัดพิกัดที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิกูล ตั้งอยู่ใน

พิกัด

- จุดที่ 1 พิกัด E 649794 N 1854020
- จุดที่ 2 พิกัด E 649785 N 1854005
- จุดที่ 3 พิกัด E 649821 N 1853983
- จุดที่ 4 พิกัด E 649738 N 1853845
- จุดที่ 5 พิกัด E 649578 N 1853915

จากการนำพิภคที่ได้จากการวัดพื้นที่สาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิกุล เป็นแผนที่ ได้แผนที่ดังภาพที่ 4.3

4.2.2.2.3 การใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1

มีการเข้าใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิกุล ลักษณะที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 เป็นพื้นที่ดินว่างเปล่า ดังนั้นคณะกรรมการประจำหมู่บ้านหมู่ที่ 1 บ้านวังประจู่จึงได้ดำเนินการให้ประชาชนเข้าไปทำนาในที่สาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 นี้โดยทำเป็นแปลงสาธิต โดยประชาชนภายในหมู่บ้านช่วยกันทำนาร่วมกันและนำรายได้จากผลผลิตมาพัฒนาหมู่บ้านในส่วนต่างๆ ที่ประชาชนต้องการ(ภาพที่ 4.4)

4.2.3 ลักษณะและรูปแบบการเข้าใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์ตำบลวังพิกุล

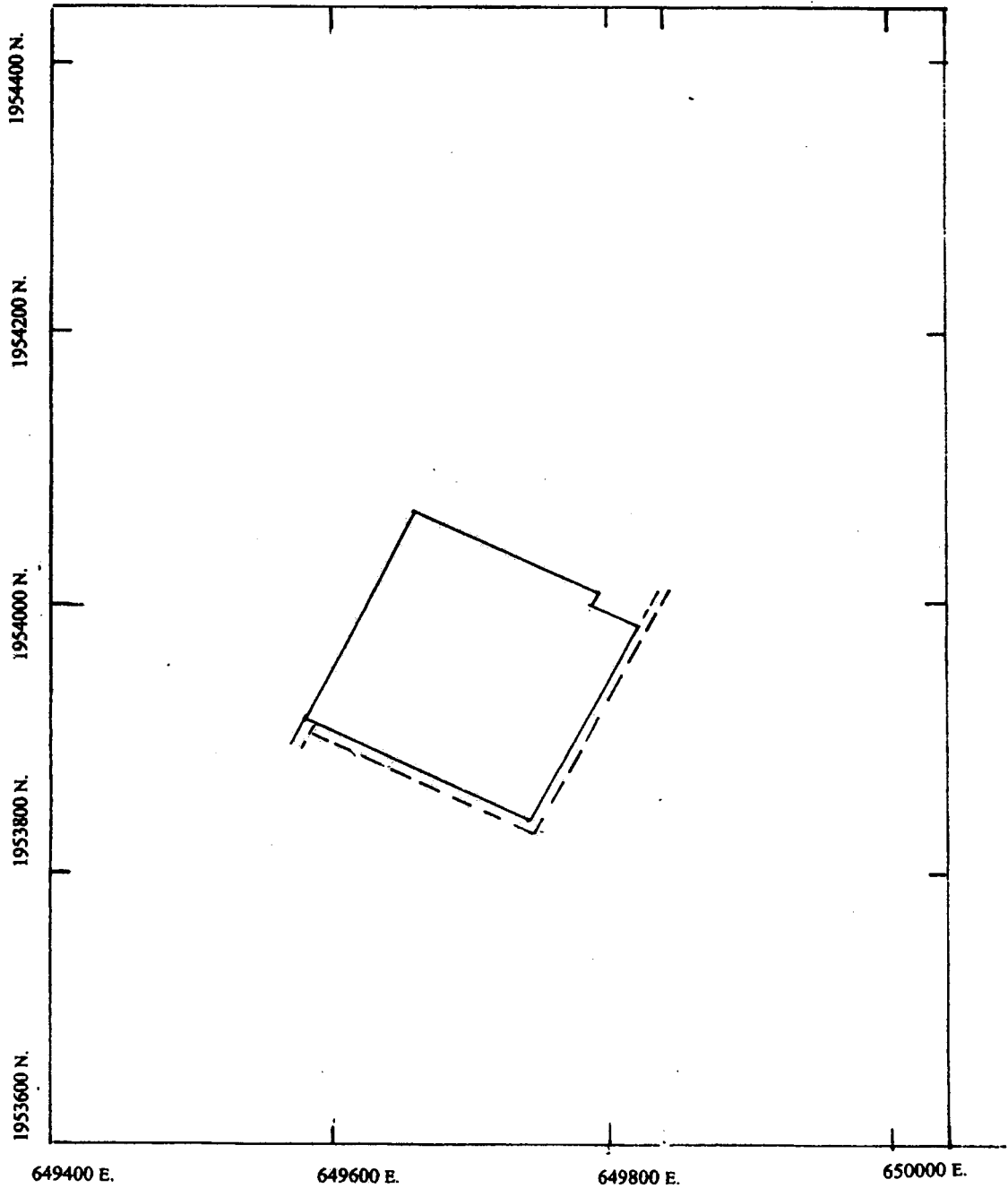
พื้นที่ที่มีการเข้าใช้ประโยชน์มีจำนวนทั้งหมด 404 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา โดยการเข้าใช้พื้นที่จะเป็นหน่วยงานทางราชการเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพื้นที่ที่ประชาชนเข้าใช้ มี 1 บริเวณ พื้นที่สาธารณประโยชน์ที่ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 บ้านวังประจู่ ตำบลวังพิกุล อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่ดินสาธารณประโยชน์แห่งนี้ สงวนไว้เพื่อเป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ประจำตำบล ที่สุสานสาธารณประโยชน์ใช้เป็นฝังศพ ยังไม่มีผู้ใดเข้าครอบครอง ทุ่งหนองอีเฒ่า ใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียของเทศบาลนครพิษณุโลก บึงปลาตลาดสาธารณประโยชน์ใช้เป็นแหล่งเก็บน้ำ ที่ป่าช้าสาธารณประโยชน์บ้านคงพลวงใช้เป็นฝังศพ พื้นที่สาธารณประโยชน์หนองโสน ใช้เป็นลานตากข้าวและเลี้ยงสัตว์ บึงบัวสาธารณประโยชน์ ใช้เป็นแหล่งเก็บน้ำ และทำสวนสาธารณะประจำตำบล บึงหนองอ้อสาธารณประโยชน์ กันที่ไว้เป็นศูนย์ราชการ อบต. แห่งใหม่ 30 ไร่ และกันไว้ใช้เป็นแหล่งน้ำ 35 ไร่ 1 งาน 14 ตารางวา หนองขมุก ใช้ประโยชน์ร่วมกัน หนองตาสีสาธารณประโยชน์ ใช้สร้างสนามกีฬาและโรงเรียน ที่สาธารณประโยชน์บ้านคลองเป็ด ใช้เป็นที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน จากการสัมภาษณ์กำนันตำบลวังพิกุลกล่าวว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ในอดีตจะเป็นป่าช้าเก่า หนองบึงและที่รกร้างว่างเปล่า ซึ่งพอมีผู้คนเข้ามาอยู่อาศัยจึงเริ่มมีการเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่เหล่านี้

แผนที่แสดงขอบเขตที่ดินที่สาธารณประโยชน์ (สระชุมชนสง)

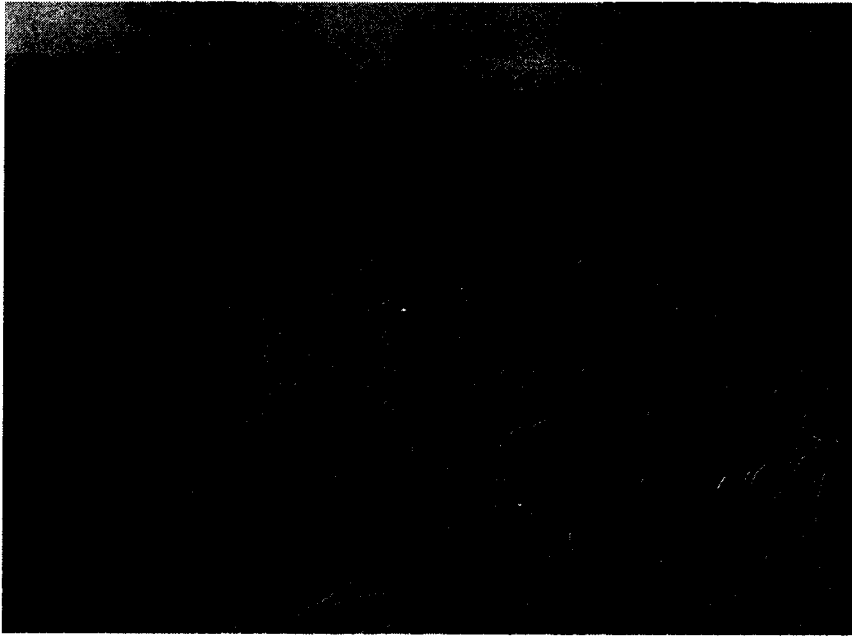
บ้านวังประจักษ์ หมู่ 1 ต.วังพิรุณ อ.วังทอง จ.พิษณุโลก

มาตราส่วน 1 : 4,000

เนื้อที่ประมาณ 18-3-50 ไร่

ภาพที่ 4.3 แผนที่ที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิรุณ จากการวัดพิกัด

ก.

ข.

ภาพที่ 4.4 ก- ข ลักษณะที่ดินสาธารณประโยชน์หมู่ที่ 1 ตำบลวังพิรุณ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การศึกษาการใช้พื้นที่ดินสาธารณะจังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณ ขอบเขต ลักษณะประเภท และรูปแบบการเข้าใช้ประโยชน์ของพื้นที่ดินสาธารณะในจังหวัดพิษณุโลก โดยเน้นศึกษาและลงพื้นที่สำรวจในรายละเอียดใน จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้แก่ ตำบลวังพิถล วิธีการศึกษาเริ่มด้วยการศึกษาบริบทของพื้นที่สาธารณะในตำบลจากเอกสาร ประกาศพระราชบัญญัติทางหลวง พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดิน ศึกษาขนาดและขอบเขตจากการสำรวจพื้นที่ และศึกษาจากแผนที่ต่างๆ ทำการศึกษาขอบเขตของพื้นที่สาธารณะประโยชน์โดยใช้เครื่องจีพีเอสวัดพิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ และศึกษารูปแบบการใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์จากการการสัมภาษณ์ สำรวจและถ่ายภาพตามสภาพจริง

ผลการศึกษาพบว่าจังหวัดพิษณุโลก มีเนื้อที่ 10,815.8 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,759,909 ไร่ คิดเป็น 6.37 % ของพื้นที่ภาคเหนือ และ 2.1 % ของพื้นที่ทั้งประเทศ มีที่ดินสาธารณะที่มี นสล. จำนวนทั้งสิ้น 583 แปลง รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 42,852 ไร่ 905 งาน 28,097.5 ตารางวา หรือคิดเป็น 0.73 % ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งแบ่งออกเป็นพื้นที่ที่เป็นหนอง คลอง บึง 420 แปลง รวมเป็นพื้นที่ 23,050 ไร่ 679 งาน 20,442.7 ตารางวา และพื้นที่ที่ดิน 163 แปลง รวมเป็นพื้นที่ 19,802 ไร่ 226 งาน 7,654.8 ตารางวา อำเภอวังทอง มีที่ดินสาธารณะที่มี นสล. จำนวนทั้งสิ้น 86 แปลง รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 14,257 ไร่ 98 งาน 4,292.9 ตารางวา หรือคิดเป็น 0.30 % ของพื้นที่จังหวัด

ในพื้นที่ทำการสำรวจในรายละเอียดลึกลงไปของจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ตำบลวังพิถลมีพื้นที่สาธารณะประโยชน์ 12 แปลง เนื้อที่ 1,167 ไร่ 21 งาน 637.2 ตารางวา คิดเป็น 2.3% ของพื้นที่ทั้งตำบล พื้นที่สาธารณะประโยชน์ยังคงอยู่ในสภาพเดิมโดยมีสภาพเป็นบึง เป็นคลอง ไม่ถูกนำมาใช้ประโยชน์เป็นอย่างอื่น 65.5% ของพื้นที่สาธารณะทั้งตำบล พื้นที่ที่มีการเข้าใช้ประโยชน์มีจำนวนทั้งหมด 404 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา โดยการเข้าใช้พื้นที่จะเป็นหน่วยงานทางราชการเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพื้นที่ที่ประชาชนเข้าใช้มี 1 บริเวณ พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 บ้านวังประจักษ์ ตำบลวังพิถล อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่ดินสาธารณะประโยชน์แห่งนี้ สงวนไว้เพื่อเป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ประจำตำบล ที่สุสานสาธารณะประโยชน์ใช้เป็นที่ฝังศพ ยังไม่มีผู้ใดเข้าครอบครอง ทุ่งหนองอีเต่า ใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียของเทศบาลนครพิษณุโลก บึงปลาลาดสาธารณะประโยชน์ใช้เป็นแหล่งเก็บน้ำ ที่ป่าช้าสาธารณะประโยชน์บ้านคงพลวงใช้เป็นที่ฝังศพ พื้นที่สาธารณะประโยชน์หนองโสน ใช้เป็นลานตากข้าวและเลี้ยงสัตว์ บึงบัวสาธารณะประโยชน์ ใช้เป็นแหล่งเก็บน้ำ และทำสวนสาธารณะประจำตำบล บึงหนองอ้อสาธารณะประโยชน์ กั้นที่ไว้เป็นศูนย์

ราชการ อบต. แห่งใหม่ 30 ไร่ และกันไว้ใช้เป็นแหล่งน้ำ 35 ไร่ 1 งาน 14 ตารางวา หนองขมุก ใช้ประโยชน์ร่วมกัน หนองคาสีสาธารณประโยชน์ ใช้สร้างสนามกีฬาและโรงเรียน ที่สาธารณประโยชน์บ้านคลองเป็ด ใช้เป็นที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน จากการสัมภาษณ์กำนันตำบลวังพิถุลกล่าวว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ในอดีตจะเป็นป่าช้าเก่า หนองบึงและที่รกร้างว่างเปล่าซึ่งพอมิมีคนเข้ามาอยู่อาศัยจึงเริ่มมีการเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่เหล่านี้

5.2 อภิปราย

การศึกษาการใช้พื้นที่ดินสาธารณประโยชน์ในจังหวัดพิษณุโลก มีขอบเขตอยู่ในพื้นที่สาธารณประโยชน์ที่มี นสล. มิได้รวมที่ดินที่เป็นที่สาธารณะที่ไม่มี นสล. จากการสำรวจพบว่าในตำบลที่สำรวจยังมีพื้นที่ดินจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นที่ดินที่ตกสำรวจ ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะ ไม่มีเอกสารสิทธิ์ใดๆ ลักษณะการใช้ที่ดินเกือบทั้งหมด 98% ถูกใช้ไปในการทำนา และยังมีที่รกร้างว่างเปล่าซึ่งเป็นทุ่งหญ้า ประชาชนได้นำสัตว์เข้ามาเลี้ยง โดยมีบริเวณไม่มากซึ่งเป็นที่ดินติดกับถนนสาธารณะ ปัญหาโดยรวมของที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณนี้ยังไม่ได้ปรากฏชัดเจน ทางราชการถือว่าผู้เข้าไปครอบครองพื้นที่เหล่านี้เป็นผู้บุกรุก เนื่องจากเข้าใช้พื้นที่เกือบทั้งหมดถูกใช้ในการทำนา จึงไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในการสำรวจระยะเวลาที่ห่างกันพบว่ารายชื่อผู้เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่บางรายเปลี่ยนไปไม่ใช้รายชื่อเดิม จึงอาจถือได้ว่ามีการโอนถ่ายกรรมสิทธิ์ในการเข้าใช้ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ที่ได้ว่ามีการขายสิทธิการเข้าใช้ประโยชน์จากที่ดินสาธารณะเหล่านี้

ที่ดินสาธารณประโยชน์ในจังหวัดพิษณุโลก ส่วนที่ไม่มีการบุกรุก เข้าทำประโยชน์หรือเปลี่ยนสภาพจากสภาพเดิม มีจำนวนถึง 54.4% ของพื้นที่สาธารณะทั้งหมด พื้นที่สาธารณะเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นแหล่งน้ำ เป็นคลอง เป็นบึง จึงยังคงอยู่ให้อยู่ในสภาพเดิม ซึ่งควรมีมาตรการที่จะทำนุบำรุงรักษาไว้ให้เป็นที่สาธารณประโยชน์ร่วมกัน เพราะที่สาธารณะเหล่านี้มีสภาพตามธรรมชาติที่จะส่งผลต่อสภาพแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยโดยรวมของคนในตำบล และชุมชนอื่นๆ

ตามนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และประชาชนที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน รัฐบาลจึงได้ให้กรมที่ดินนำที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนเลิกใช้ประโยชน์ร่วมกัน มาจัดให้ราษฎรเข้าทำประโยชน์ ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ดังนั้นที่ดินสาธารณประโยชน์บางแห่งที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์จึงสามารถจัดอยู่ในที่สาธารณประโยชน์ที่สามารถจัดให้ราษฎรเข้าทำประโยชน์ ซึ่งในความเป็นจริงราษฎรได้เข้าใช้พื้นที่ดินเหล่านั้นทำประโยชน์อยู่แล้ว มิได้ปล่อยให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่าปราศจากประโยชน์

ที่ดินสาธารณะตำบลวังพิถุล หมู่ที่ 1 บ้านวังประคู้ อดีตเป็นที่รกร้างว่างเปล่าและเป็นป่าช้าเก่า เปลี่ยนเป็นแปลงนาสาธิต ในด้านสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปยังเป็นสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพดีไม่จัดว่า

เป็นมลภาวะ ในด้านระบบนิเวศเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งเป็นระบบนิเวศที่มีความหลากหลายของพืชพันธุ์เปลี่ยนเป็นระบบนิเวศทุ่งนาที่มีข้าวเป็นพืชเด่น ในด้านแหล่งอาหารและอาชีพเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวจึงเป็นแหล่งอาหารและก่อให้เกิดอาชีพและรายได้ของหมู่บ้าน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากที่ดินเหล่านี้ เนื่องจากที่ดินสาธารณะประโยชน์เหล่านี้ถูกสงวนไว้เพื่อเป็นที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน ได้มีการทำนา เลี้ยงสัตว์ ในที่ที่มีน้ำใช้ตลอดปีควรจะให้ประชาชนเข้าทำนาหรือทำสวนเพื่อก่อให้เกิดรายได้กับประชาชนในหมู่บ้านต่อไป เหมาะกับการปฏิรูปที่ดินในการใช้พื้นที่สาธารณะให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน โดยรัฐอาจดำเนินการจัดการโดยให้ผู้ที่เข้าใช้ประโยชน์ในปัจจุบันเช่าจากรัฐ ถ้ามีการเปลี่ยนถ่ายโอนการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่รัฐจะสามารถควบคุมได้ และควรทำการสำรวจต่อไปในพื้นที่สาธารณะที่ตกสำรวจ แต่ยังเป็นพื้นที่ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน

บรรณานุกรม

- กรมที่ดิน กองสำรวจและคุ้มครองที่ดินของรัฐ (2538) การคุ้มครองที่ดินของรัฐ การควบคุมที่ดินของรัฐ การรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย
- วนิดา พรไพบุรณ์ (2535) แนวทางปฏิบัติในการตรวจพิสูจน์ที่ดิน ในเขตป่าไม้ที่มีการแจ้งการครอบครอง (ส.ค. 1) กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- วนิดา พรไพบุรณ์ (2540) เอกสารประกอบการบรรยายความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ดินที่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรทราบ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- มหาวิทยาลัยนเรศวร (2547) แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับกรณีน้ำท่วมอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก และกรณีศึกษาแนวทางการจัดการระบบพัฒนาคลองและแหล่งน้ำในจังหวัดพิษณุโลก
- เทวินทร์ ยอดสวัสดิ์ (2544) การเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง : กรณีศึกษานิคมสร้างตนเองรัศมี จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก
นสธ. พื้นที่สาธารณประโยชน์
ตำบลวังพิกุล จังหวัดพิษณุโลก

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ ๑๙๖๕๒

ที่ดินเลขที่ - ราชวรางกูรเขตบางกอก ๑๐๔๑.๑ ไร่ ๑๗๖

ข้าพเจ้าอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน
ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงราคาของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท

ขอมลใจไร่สามต้น ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองเขม หมู่ ๗ ตำบล สิงห์ทอง

อำเภอ ชะอม จังหวัด สิงหนาท ไร่สามต้น

ที่ดินแปลงนี้เนื้อที่ประมาณ ๖ ไร่ งาน

๗๔ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ กรมชลประทานไทย (ที่ในเขตชลประทาน)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แนกเขตด้านหลังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๒๔ เดือนเมษายน ๒๕๒๑

(นายไชยเดช จันทะวรรณ)
อธิบดีกรมที่ดิน
ประทับตราประจำตำแหน่ง

สำเนาถูกต้อง

๑๑

(นางสาวละเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหาร น.ค.ค.ร.

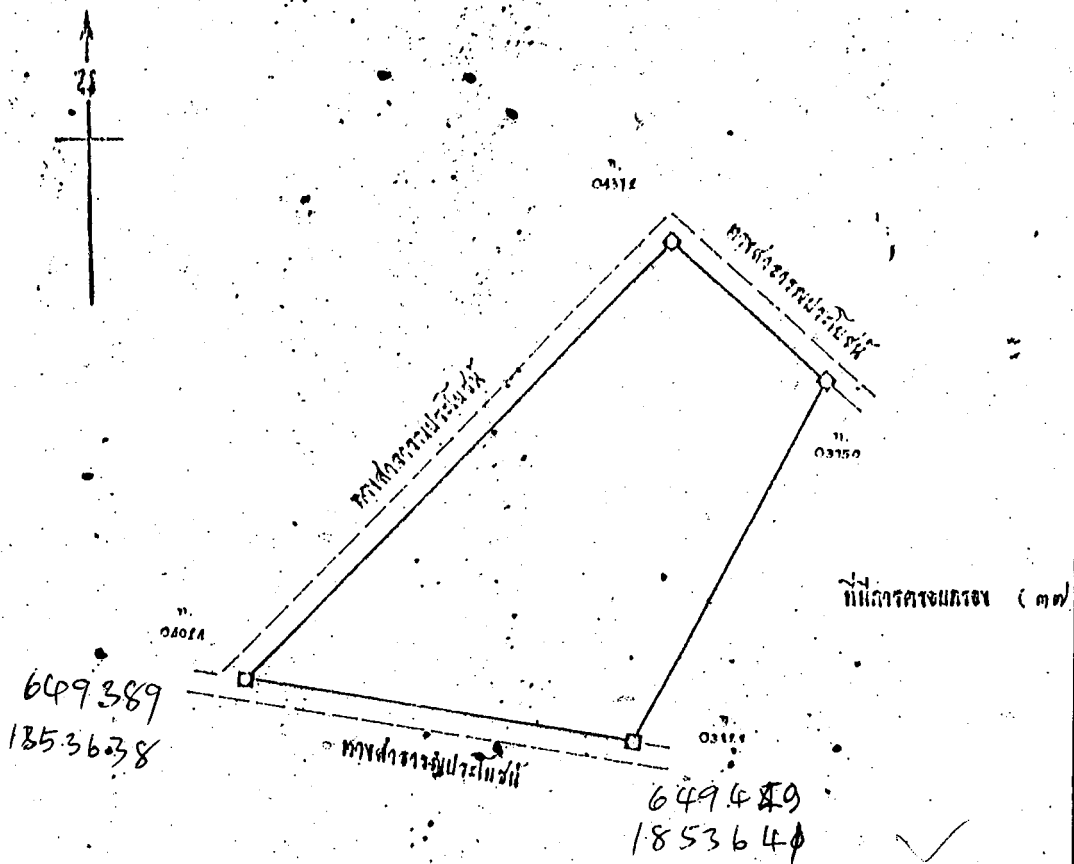
๕ 2 S.A. 2545

กม
กม

รูปแปลงที่

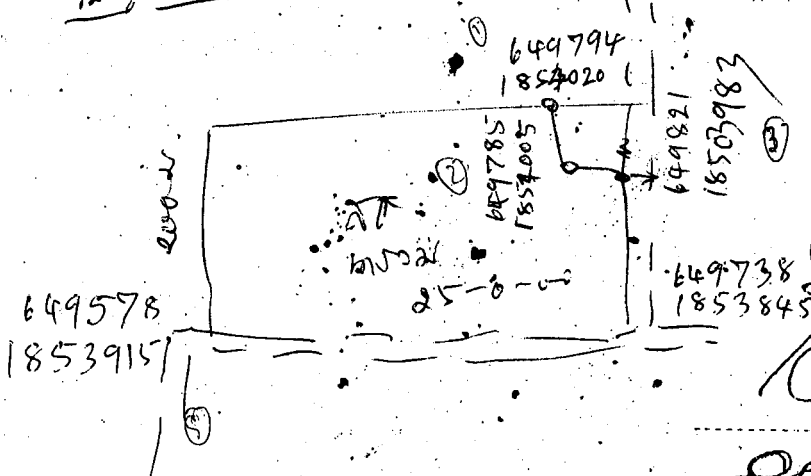
มาตราส่วนในกระดาษ ๑:—

มาตราส่วน ๑: ๒๐๐๐

ที่ดินของกรมป่าไม้

น.ป. ๓๖๒๖๑ กรมป่าไม้ (๘๕-๖๘/๑๖๖)

๘๕-๖๘-๑๖๖

เจ้าหน้าที่
หัวหน้า
การตรวจ
การวัด
ที่ดิน

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ พล ๐๒๒๕

ปลัดกระทรวงเกษตร สังกัดกรมที่ดิน

ที่ดินเลขที่.....บริเวณ.....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน
ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท.....

โฉนด.....
ซึ่งตั้งอยู่ที่.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ.....ไร่.....

๗๒ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ กระทรวงมหาดไทย (เป็นนิตยสารประโยชน์)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แสดงเขตที่ดินดังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๖ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

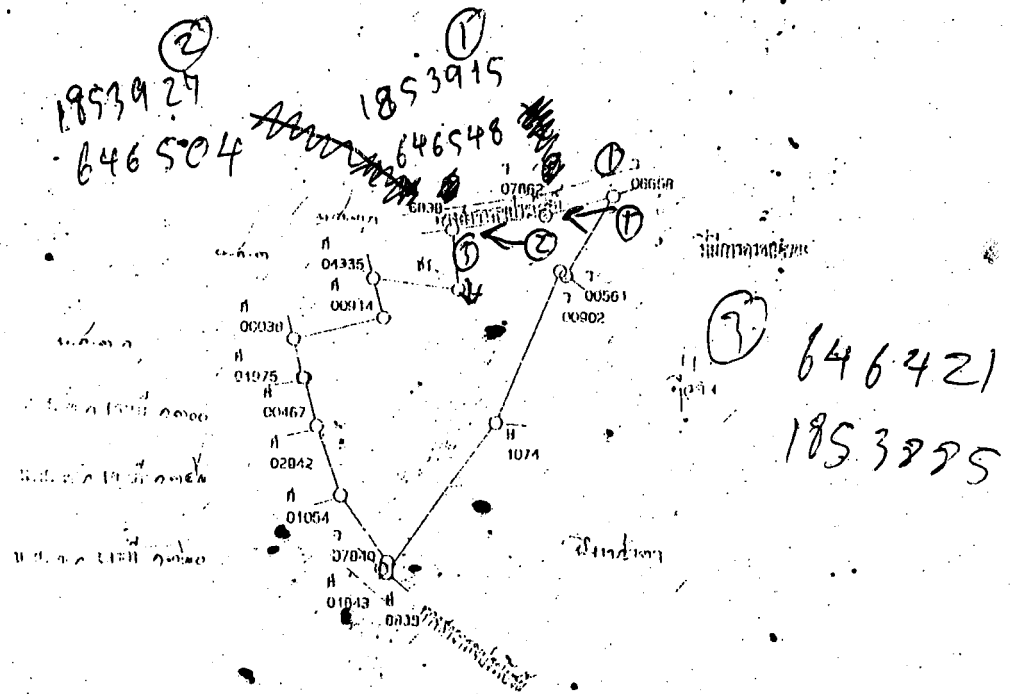
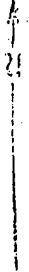
(ในนามอธิบดี กรมที่ดิน)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมที่ดิน
ประทับตราประจำตำแหน่ง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวละเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน
- 2 S.A. 2545

๒/๒ 20 ลิ.ย. 2536
นายอำเภอ อิมแก้ว
นายอำเภอ อิมแก้ว

กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

646421
1853885

(นาย ช. เตมธอส) เจ้าพนักงานที่ดิน
 (นาย ช. เตมธอส) หัวหน้าการ
 (นาย ช. เตมธอส) 17 ก.ย. 2536
 (นาย ช. เตมธอส) ผอ.ตรวจแผนก
 (นาย ช. เตมธอส) 17 ก.ย. 2536
 20 ก.ย. 2536 ผอ.ตรวจแผนก

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ พด ๐๒๙

รูปถ่ายจากภาพถ่าย ร.๐ ๔๔ หน้า ก.๑๖๓๖๑๑๑

ปกิณเลขที่ _____ ราชวงษ์ หมายเลข 15642 | หน้า 149; 162

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน
ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเจตของที่ดิน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท

พลับพลาไม้ร่วมกัน วังศุภกิจโกศล หมู่ที่ ๑ ตำบล วังพิศนัง

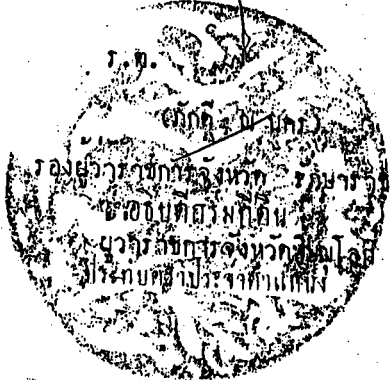
อำเภอ วังทอง จังหวัด พิษณุโลก ไร่ ๖๕

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๖๕ ไร่

๑๕ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ กระทรวงมหาดไทย
(ในฐานะของสำนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แนกเขตด้านหลังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่สาม เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช สองพันห้าร้อย
สามสิบเจ็ด

สำเนาถูกต้อง
๕๒

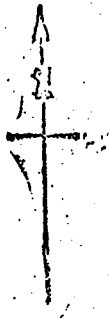
(นางสาวตะเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 5
๒ ๒.๕. 2545

๒๕๖๕
๒๕๖๕
(นางสาวตะเมียด โพธิ์งาม)
(นางสาวตะเมียด โพธิ์งาม)

กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย
สำนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก
เลขที่ พด ๐๒๙
หน้า 149; 162

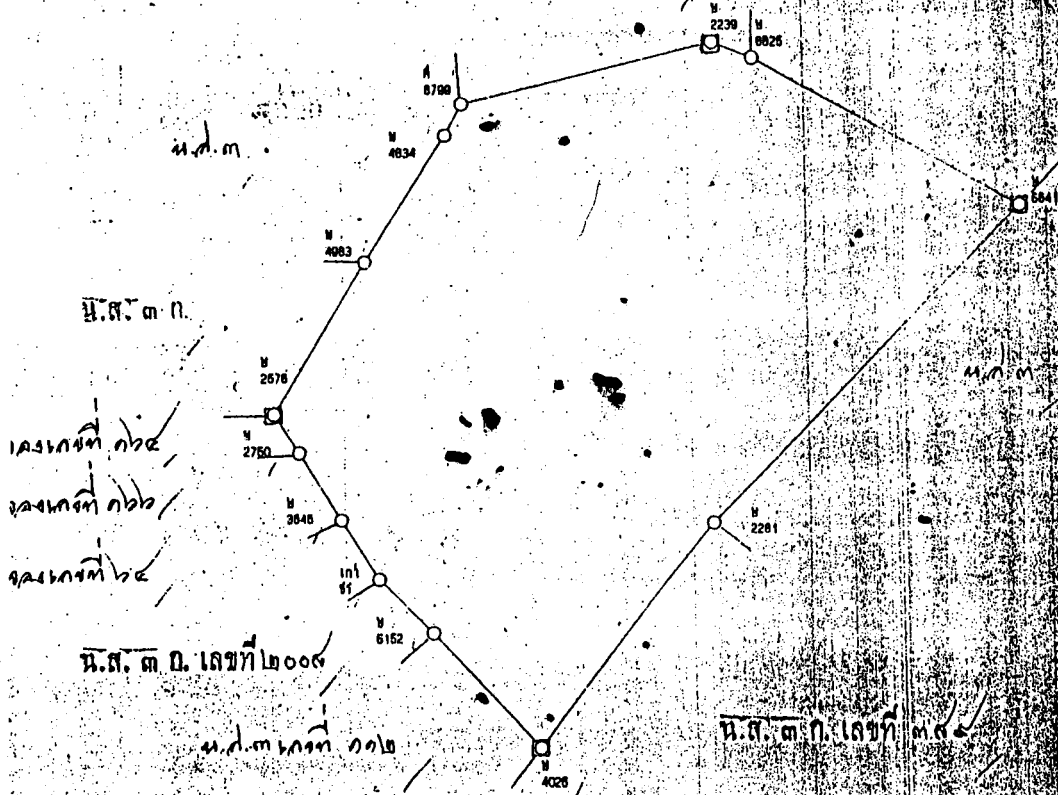
มาตราส่วนในกระดาษ ๑ : ๕๐๐๐

มาตราส่วน ๑ : ๕๐๐๐

น.ส.ต.น. เลขที่ ๑๒๐๓

น.ส.ต.น. เลขที่ ๑๒๐๓

 นาย... ..
 วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๓๖
 ที่... ..
 ๓๓

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่พล๐๐๒๖

ที่คืนเลขที่

รูปถ่ายวางออกแก่ โรงเรียนอนุบาลเมือง
ระยอง หมายเลข ๖๐๔๑ ๑ หน้า ๑๑

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ออกใช้บังคับ
ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท

ผลผลิต ไร่ ๖๐๐ ไร่
ที่ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองทราย ตำบล พิบูลย์
หมู่ที่ ๑๖
อำเภอ วิเศษ จังหวัด ฉะเชิงเทรา ไร่ทั้งสิ้น

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๖๖ ไร่ ๒ งาน

๘๗ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ กระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดิน)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แสดงเขตค้ำหลังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ สามเดือนธันวาคม พุทธศักราช สองพันห้าร้อย

สามสิบเจ็ด

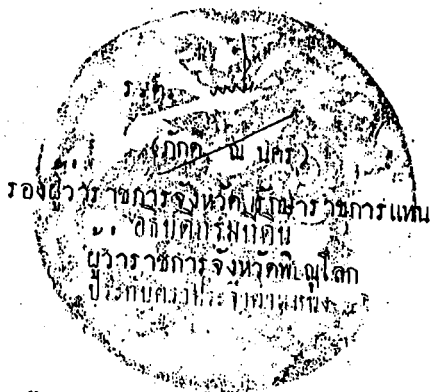
สำเนาถูกต้อง

๑

(นางสาวตะเม็ช โพธิ์งาม)

เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๕

- 2 S.A. 2545

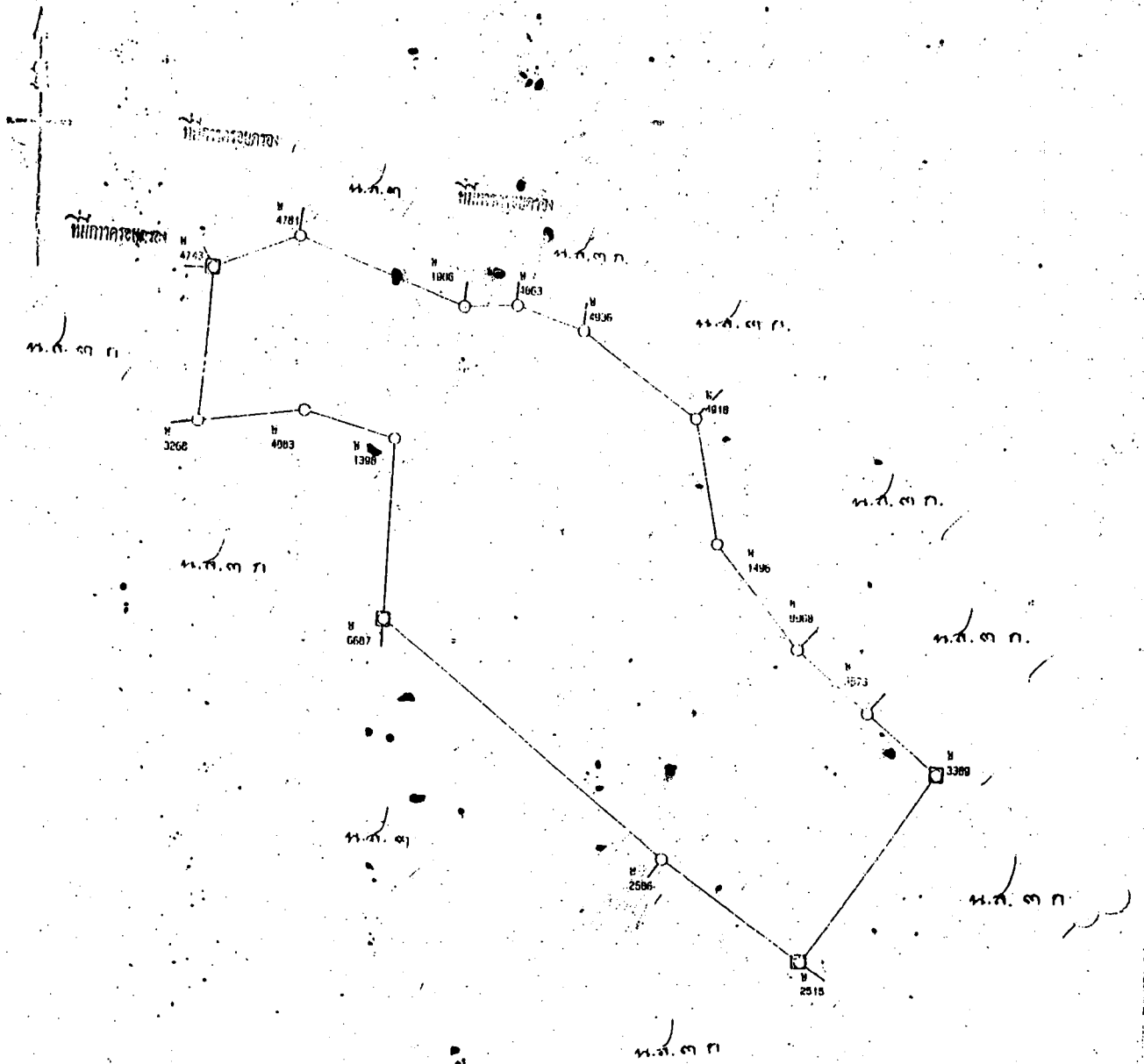

พ.ศ. ๒๕๓๖
วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๓๖
นายชาติ อมรินทร์
(นายชาติ อมรินทร์)
(นายชาติ อมรินทร์)

รูปแผนที่

มาตราส่วนในระวาง ๑ : ๕๐๐๐

มาตราส่วน ๑ : ๕๐๐๐

(นายโลว เสงวนสิทธิ์) เจ้าพนักงานที่ดิน
 2 5 131.8 2536 หัวหน้าการ
 (นายชวาท ชื่นแก้ว) 2 6 131.8 2536 ผู้ตรวจแผนที่
 (นายชวาท ชื่นแก้ว) ผู้เขียนแผนที่

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ พ.ศ. ๐๒๕๗

ที่ดินเลขที่ ๑๒ ราชว. 5047 II 4052

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ควี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน

ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท มูลนิธิ

ที่ ระดมกิน ตั้งอยู่ที่ หมู่ ๖ ตำบล วังหิน

อำเภอ วังทอง จังหวัด พิษณุโลก ไร่ ๖๖๖

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒ ไร่ ๖๖๖ งาน

๒๓ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ กระทรวงมหาดไทย (กองโกลาตศาสนาธรรมประยุป)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แสดงเขตที่ดินดังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตําเนาออกต้อง

๕๐

(นางสาวตะเมียด โพธิ์งาม)

เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 5

๒ S.A. 2545

(นายนิพนธ์ศักดิ์ คำภีร์)

ผู้อำนวยการจังหวัดพิษณุโลก มีที่ปรึกษาอาวุโส

อธิบดีกรมที่ดิน

ประทับตราประจำตำแหน่ง

(นางสาวตะเมียด โพธิ์งาม)

เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน

นาย ขยัน

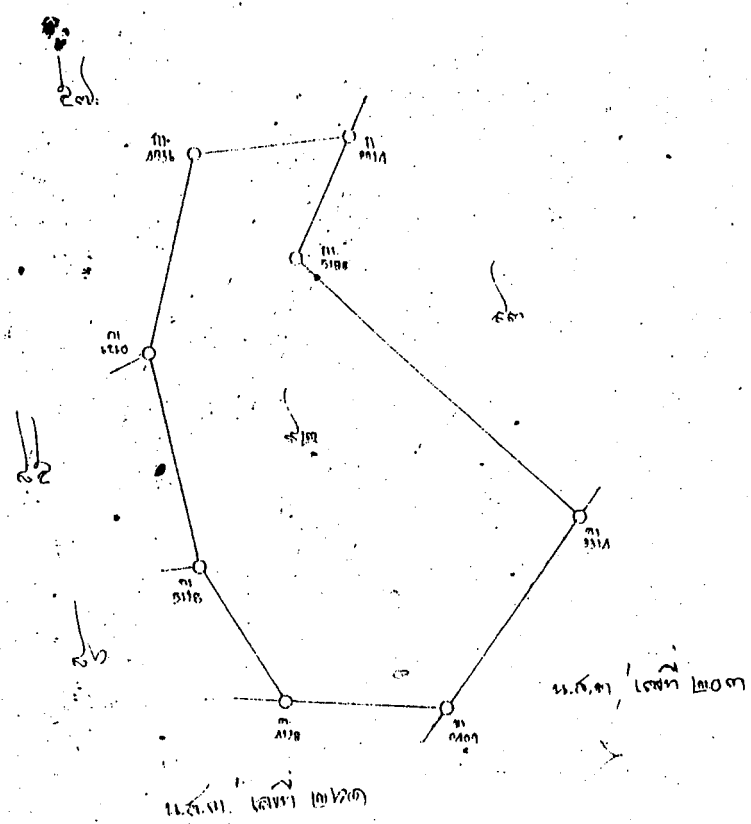
สุพาน

ผู้ตรวจ

รูปแผนที่

มาตราส่วนในระวาง ๑ : ๕๐๐๐

มาตราส่วน ๑ : ๕๐๐๐

๓๓๐

[Handwritten signature]

นาย.....

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

เจ้าพนักงานที่ดิน
2 D พ.ศ. 254
หัวหน้าการ
ผู้ตรวจแผนที่ 10
ผู้เขียนแผนที่

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ ๑๗๕๕๐

ที่ดินเลขที่ _____ ราชวาระปกครองพหุพจนานายเลข ๕๐๔๒ II หน้าที่ ๑๒๘

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสงวนสมบัติของแผ่นดินประเภท

พลเรือนใช้ร่วมกัน ซึ่งตั้งอยู่ที่ บ้านวังประจักษ์ หมู่ที่ ๑ ตำบล ไม้พิกุล

อำเภอ ไม้พอง จังหวัด พิจิตร โฉนดที่ดิน

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ _____ ไร่ _____ งาน

_____ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของกระทรวงมหาดไทย (ที่ดินสงวนสำหรับ
ใช้ชน)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แสดงเขตที่ดินหลังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๗

สำเนาถูกต้อง

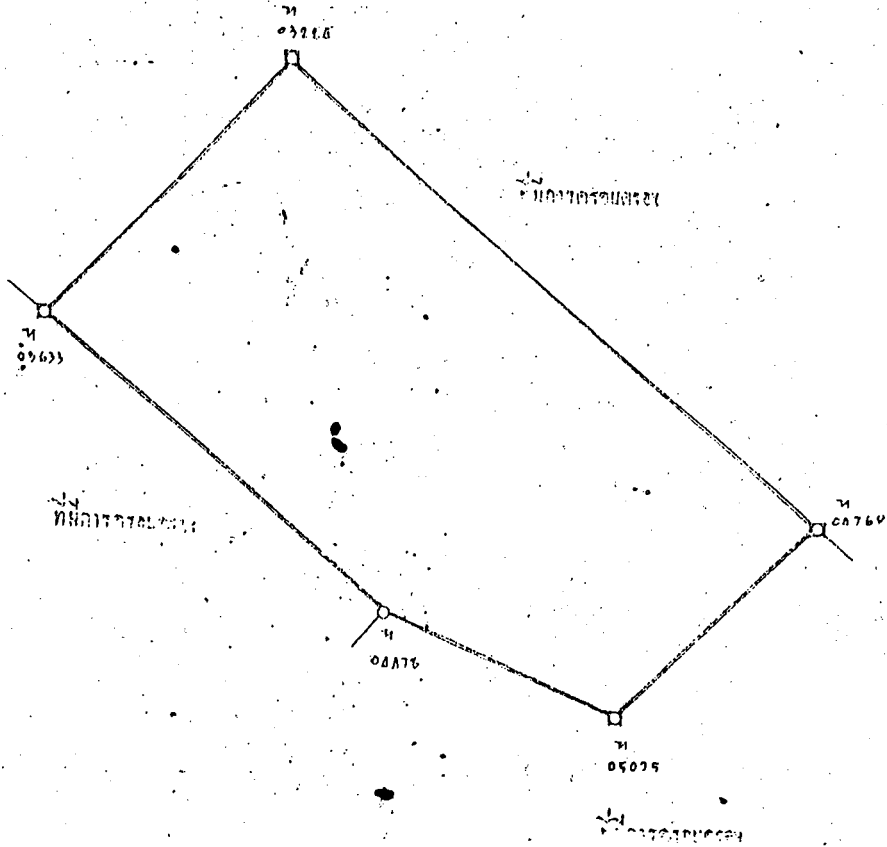
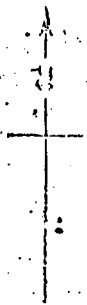
๕

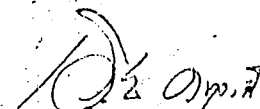
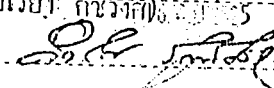
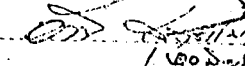
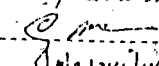
(นางสาวคระเมียม ทองงาม)

เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๘

- 2 S.A. 2545

Handwritten notes and signatures at the bottom right of the page.

 (นายเวียง ราชวงศ์) เจ้าพนักงานที่ดิน

 หัวหน้าการ

 ผู้ตรวจแผนที่

 เจ้าพนักงานที่ดิน

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

(ก.)

เลขที่ ๑๔๗๘๑

ที่ดินเลขที่ ราชวางรูปยกทนายเอกพ. 504๕ I แผ่นที่ ๑๕๘

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน
ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท

..... หมู่ที่ ๑๕ ไร่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา ตำบล ไร่ขิง

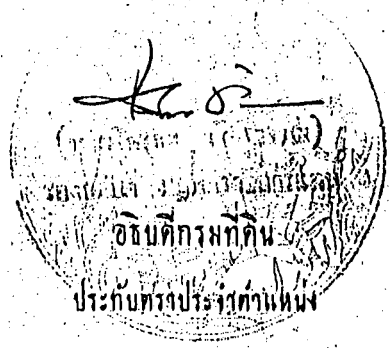
อำเภอ ไร่ขิง จังหวัด ราชบุรี ไร่ขิง

ที่ดินแปลงนี้เห็นออกที่ประมาณ ไร่ งาน

..... ๑๗ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ (เจ้าอาวาสวัดไร่ขิง)

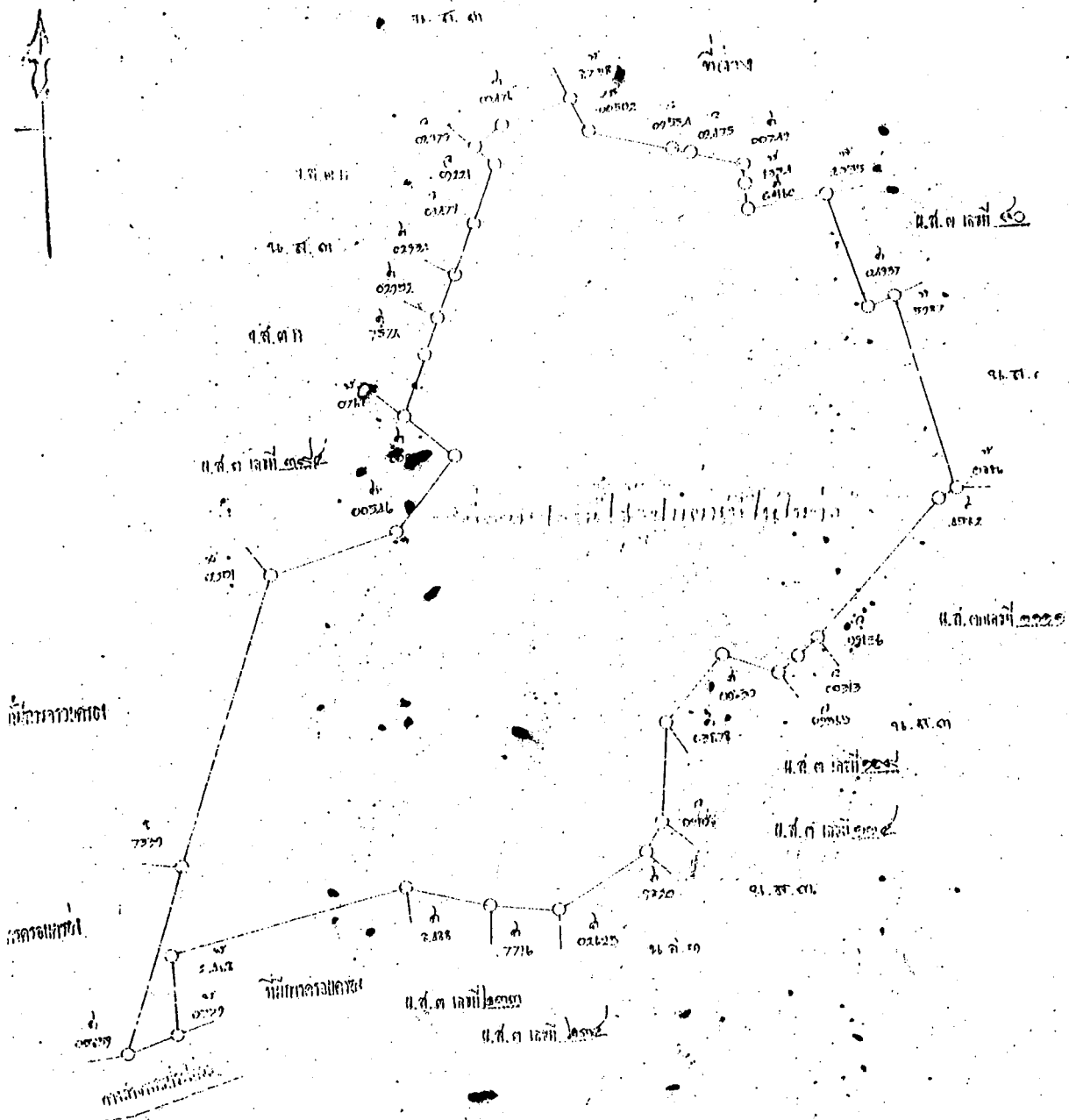
มีแนวเขตตามรูปแผนที่แนบท้ายซึ่งแสดงตำแหน่งที่ดินสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๑๒ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๖

สำเนาถูกต้อง
.....
(นางสาวละเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๕
- 2 S.A. 2545

.....
.....
.....

โดยนิตินิติกรรมที่โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๒๓๔/๒๕๕๕
 ที่ ๑๒๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕

[Handwritten signature]

(นายจำเริญ วัฒนเจริญ)
 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก

[Handwritten signature]

(นายสมชาย วัฒนเจริญ)
 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก

เจ้าพนักงานที่ดิน
 หัวหน้ากอง
 ฝ่ายรวบรวมที่ดิน
 สำนักงานที่ดิน

14 ส.ค. ๒๕๕๕

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ พล ๐๒๒๔

กระทรวงศึกษาธิการ ทั่วราชอาณาจักร

ที่พิมพ์เลขที่ _____ ราชอาณาจักรไทย หมายเลข 5042 I แนนท์ 176

อาศัยอำนาจตามความตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน

ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท _____

พลเมืองไร่รวมกัน _____ บ้านคลองหลวง, กงจักร, _____ ตำบล วังหินเกล็ด

อำเภอ _____ จังหวัด _____ สมอกลอง พุท. 7, 8, 10 _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____ ที่ดินแปลงที่มีเนื้อที่ประมาณ _____ ไร่ _____ งาน

_____ ไร่ _____ งาน _____ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของกระทรวงมหาดไทย (เมืองบัวสาขารพระโยชน์)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แนบมาแสดงเขตที่ดินหลังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๕ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๐

สำเนาออกต้อง

(นางสาวละเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๕
- 2 S.A. 2545

(นายเลิศศักดิ์ ราชพิตร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมที่ดิน

ประทับตราประจำตำแหน่ง

(นายวิชาญ สอนเจริญ)

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลก

พ.ร.บ. ๒๕๓๖ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๓๗
พ.ร.บ. ๒๕๓๖ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๓๗
พ.ร.บ. ๒๕๓๖ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๓๗

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ ๓๖๐๒๕๐

ที่คืนเลขที่ ๔๒ ระวัง ถูกด้วยทางหลวงหมายเลข ๕๔๔๒ I. แผนที่ ๑๓๕

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน ออกหนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท

พลเมืองไร้ประโยชน์ร่วมกัน วังตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๖ ตำบล วังพิรุณ

อำเภอ วังทอง จังหวัด พิษณุโลก ไว้ตั้งที่

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๖๕ ไร่ ๒ งาน

๕๐ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ กรมวังมหาดไทย (ทุ่งหนองน้ำเพา)

มีแนวเขตตามรูปแผนที่แสดงเขตที่ดินดังหนังสือสำคัญฉบับนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๖

(นายวิวัฒน์ สิริโรจน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมที่ดิน
ประทับตราประจำตำแหน่ง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวละเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๕

๕ 2 S.A. 2545

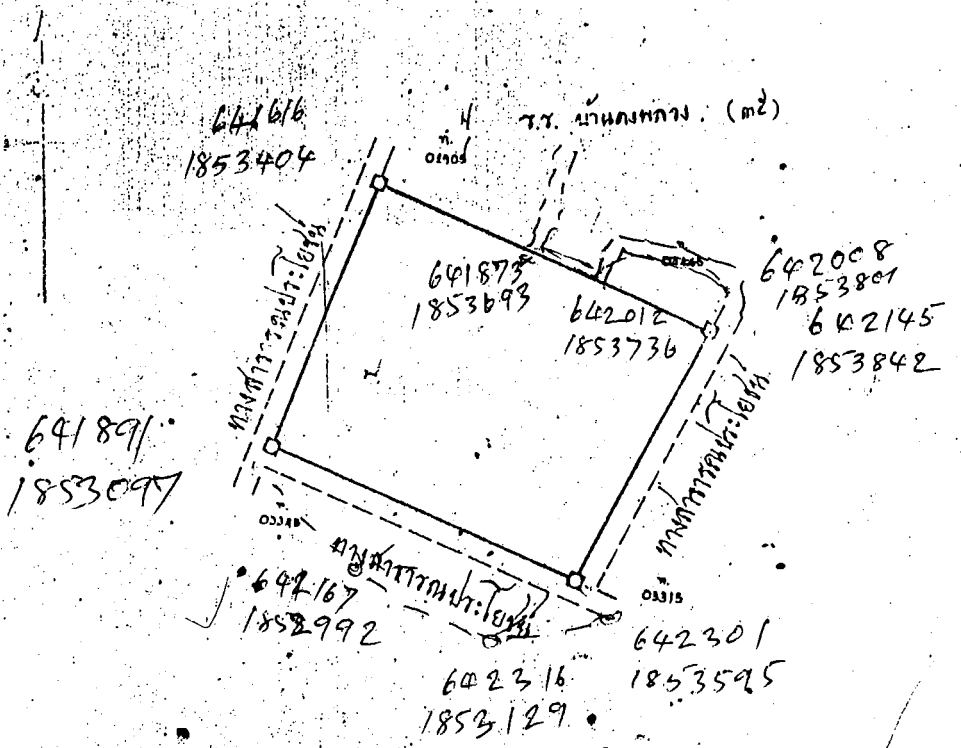
การว
๒๕ ก.ย. ๒๕

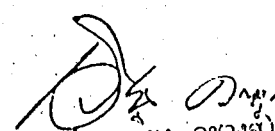
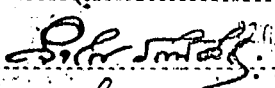

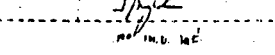
รูปแผนที่

มาตราส่วนในกระดาษ ๑:—

มาตราส่วน ๑:๒๐๐๐

๖. ๖๖๖๖๖ ๖๖๖๖๖ ๖๖๖๖๖
๖๖๖๖๖ ๖๖๖๖๖

 (นายเวียง กขวงศ์) เจ้าพนักงานที่ดิน

 หัวหน้าการ

 สตรวจแผนที่

 สตรวจแผนที่

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

เลขที่ ๑๓๕๑๑

เลขที่ ~ ราชารูปถ่ายทางอากาศตามเลข ๕๐๒๒ II ผดพที่ ๑๓๗

อาศัยอำนาจตามพหุตรา ๘ ทวี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมที่ดิน
หนังสือสำคัญฉบับนี้เพื่อแสดงเขตของที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภท

ไร่สวน
ที่ตั้งอยู่ที่ บ้านวังมรดุ หมู่ ๑ ตำบลวังพิชุก
จังหวัด พินนังโกดา ๖๕๗๖

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่ ๘ งาน
๑๕ ตารางวา อยู่ในความดูแลรักษาของ พระพรหมมุนี (โพธิ์ทองประโชติ) แห่งวัด

เขตคามรูปแผนที่แสดงเขตค้ำหลังหนังสือสำคัญฉบับนี้
หนังสือสำคัญฉบับนี้ ออกให้ ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๖

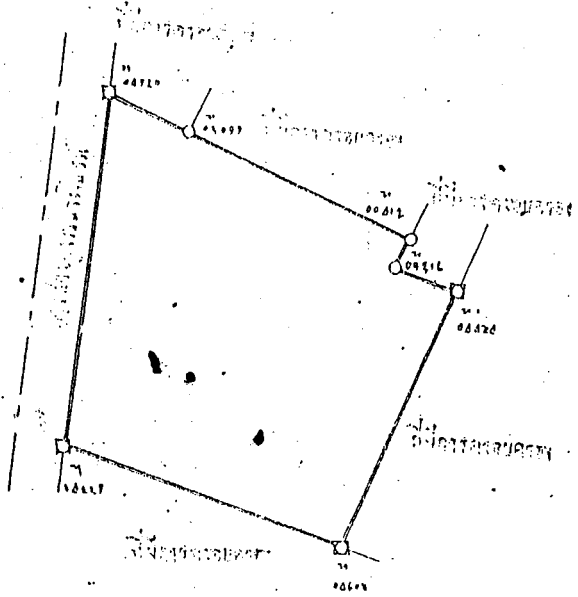
สำเนาออกตั้ง
๑๕
(นางสาวละเมียด โพธิ์งาม)
เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๘
๒ S.R. 2545

Handwritten notes and signatures at the bottom right corner.

รูปแผนที่

มาตราส่วนในระนาบ ๑:~

มาตราส่วน ๑:๕๐๐๐

[Handwritten signature]

.....	เจ้าพนักงาน
.....	หัวหน้าการ
.....	ตรวจแผนก
.....